

ل بهر سيبهرا خودی

- كتيب : ل بهر سيبهرا خودئ

- نفيسهه : ته حسين دؤسكى

- چاپا ئيكي ۲۰۰۶

- چاپخانهيا زانا دهوك

- ژمارا سپارتنى ل په رتوكخانهيا گشتى ل هه وليرى : ۳۵۷

ل سالا ۲۰۰۶ .

- ژ وه شانين په رتوكخانه جزيرى ل دهوكى .

ل بهر سيبهه را خودى

ته حسين ئيبراهيم دؤسكى

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ﴿ سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمْ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ
يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ : الإِمَامُ الْعَادِلُ ، وَشَابُّ نَشَأَ
فِي عِبَادَةِ رَبِّهِ ، وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ فِي الْمَسَاجِدِ ،
وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ ،
وَرَجُلٌ طَلَبْتُهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالَ فَقَالَ : إِنِّي
أَخَافُ اللَّهَ ، وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ أَخْفَى حَتَّى لَا تَعْلَمَ
شِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينُهُ ، وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا
فَفَاصَتْ عَيْنَاهُ ﴾ .

رواه البخاري

ل بهر سيبهرا خودی

ژفان ب رۆژه کا مهزن وتژی ترس وسههم بۆ مه ههمیيان یی
هاتییه دان ، رۆژا قیامهتی ئەوا وهکی ژ نافی وی دیار خودان
رح تیدا رادبنهفه و د سازییه کا مهزن دچن ، ئهری جاره کی
ئیک ژ ههوه ئینایه بهر چاقین خو کانی ئەو رۆژ یا ب چ رهنگه ؟
ئیمامی (ترمندی) ژ (عهبدللاهی کورپی عومهری)
فهد وهیزت ، دبیژت : پیغه مبهری خودی - سلاؤ لی بن -
دبیژت : ﴿ ههچی بی پی خوش بت بهری خو بدهته رۆژا قیامهتی
بلا (إذا الشمسُ كورت) ، و (إذا السماءُ انفطرت) ، و (إذا
السماءُ انشقت) بخوینت ﴾ . قیجا وهرن دا پیکفه چهند
دهلیقهیه کان هزرا خو د قی رۆژی دا بکهین ، وهرن دا د هه
ئیک ب ههشته کی راببین بۆ وی رۆژا مهزن ، رۆژا ژفان بۆ مه
پی هاتییه دان ، ههر وهکی نوکه ئەم ب چاؤ دبیین ، دا
بزاینن کانی ئەو رۆژ یا ب چ سهروبهره ههتا خودی ب ههمی
مهزنییا خو فه بهحسی وی رۆژی دکهت و دبیژت : ﴿ أَلَا يَظُنُّ
أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ . لِيَوْمٍ عَظِيمٍ . يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ .

نهری ما ئه و باوهر ناکهن کو خودی ل رۆژه کا مهزن دی وان
راکه ته فه ، وحسیبی سهرا کریارین وان د هل وان کهت ؟
رۆژا مروفل بهر دهستی خودی رادوهستن [المطفین : ۴-۶]
.

هه ر ئیک ژ مه ساقا مر ئه و قیامه تا وی دهست پی کر ، ئه و
مرنا ل بهر مه هاتی یه فه شارتن ، دبت ئیک ژ مه د ناقبهرا وی
مرنی دا ژ بهوسته کی کیمتر مابت د هل هندئ ژی هزر دکهت
ئه و هله ک ژ قیامه تی یی دویره ، له و دی بینی ئه و خو ژ بیرفه
دبهت و کاره کی بو وی رۆژی ناکهت .. هزر بکه دهم هات
به لگی ته ژ داری بوهرییت وناقئ ته ژ دهفتهرا ساخان بیته
ژبیرن : ﴿ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ .
وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ . وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ
وَشَهِيدٌ . لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ
الْيَوْمَ حَدِيدٌ . وتهنگافی و سه کهراتا مرنی ب وی حهقی بی هات یا
زفراندن بو نهبت و رهه ژئ نهبت ، ئه فه ئه و بوو یا تو ئه ی
مروفل ، ژئ دره فی . و بو جارا دووی د (بووری بی) دا بو رابوونا
پشتی مرنی هاته پفکرن ، ئه و پفکرن د وی رۆژی دایه یا ئه و
هه ف تییدا ب جه دئیت یا خودی ل کافران کری . وهه ر
نه فسه ک هات و دو ملیاکهت د هل دا ، ئیک وی دهازۆته

مه‌حشهری ، ویی دی شاهده‌ییی ل سهر وی کاری ددهت
یی وی د دنیا‌ییی دا کری . ئەه‌ی مرۆف‌ب راستی تو ژ فی
چهن‌دا ئەفرو دینی یی بی ئاهه‌بووی ، ئینا مه‌ئو په‌ردی دل‌ی ته
نخافتی ژ سهر ته راکر ، فیجا بی ئاهه‌یی‌یا ته نه‌ما ، ودیتنا ته
ئەفرو بو وی تشتی تو دینی یا موکم ودژواره ﴿ [ق : ۱۹ -
۲۲] .

دی هند بینی په‌رده ژ سهر چافیین ته دی ئیتسه لادان ، ئەو
قیامه‌تا ته هزر دکر له‌له‌ک یا ژ ته دویره دی ف ته راهه‌ت ،
وچو ریکان بو ته ناهیلت تو بره‌فی‌یی ؛ دا خو پی ژ فی رۆژا
ران پیاریزی ..

هزر بکه رۆژا ته هات کول قه‌بری ب‌بی‌یه میقان ، و‌بی‌یه
ئیک ژ خه‌لکی ئورستانی ، وی جیهانا بی دهنگ و ب سه‌هم ،
ئەف‌ئاخا ته له‌له‌ک خو ل سهر مه‌زن کری دی د نا‌ف‌دا ئییه
فه‌شارتن ، ئەف‌عه‌ردی تو پشت راست ل سهر بریقه‌ه دچووی
وته چو هزر بو نه‌دکر ، دی ته داعویرت ، آف‌بو آفی دی ژ
له‌شی ته میژت هه‌تا ته ده‌یلت هه‌ستیکه‌کی پیی ، مال مه‌زنی‌یی
وترونه‌جمان چو فایده‌ل ته نه‌کر ، لاوینی‌یا ته زی چو به‌ره‌فانی
ژ ته نه‌کر ، جاره‌کا دی دی بی‌یه ئاخ ، ﴿ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ
وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴾ [طه : ۵۵] رۆژه‌ک

دی نیت نه هه عهردی تژی مروؤل سهر پشتی قالا دی مینت ،
همی ب شالوکا مرنی دی نینه دورین ، بی دهنگی همی کناران
د ناه خو دا دی پیچت ، چو پیژن ژ کهسی نائین ، حاکم ومیر ،
زهنگین وفه قیر ، وه کی ئیک لی دئین ، دهنگهک ژ کهسی
نائیت ، نه هه عهردی سهره بهوسته کا وی خه لکی ب هزاران خو
ددا کوشتن بی خودان دی مینت ، ههر وه کی رۆژه کی مروقهک
ل سهر پشتی نه هاتی وچووی ، وی رۆژی ملک بو کی یه ؟ ﴿ لِمَنْ
الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴾ [غافر : ۱۶] پاشی دی هند
بینی سازیهک دی نیته ته ، نهو خودایی جارا ئیکی توژ
چونهیی دای وتو کریهه مروقه کی دورست ، دهستویری بی دی
دهته لهشی ته نهوی د ناه ناخی دا حه لیاوی کو جاره کا دی خو
لینک دهته شه ..

هزرین خو بکه هنگی حالی ته دی چ بت ؟ بینه بهر چاقین
خو دهمی عهرد ل سهر سنگی ته دئیته کهلاشتن ، وتوژ وی
چالی دهر دکه فی نهوا رۆژه کی هنده کان تو تیندا فه شارتی ، هنگی
هشین ته دی نینه سه ری ته وتو دی زانی نه فه نهو رۆژه یا
پیغه مبهران - د دنیا بی دا - ژفان بی دایه ته ، ﴿ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ . قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ
مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ . إِنْ كَانَتْ إِلَّا

صِيحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ . فَأَلْيَوْمَ لَا تُظَلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ - وبۇ جارا دووی د بۆرییی دا هاته پفكرن ، فئجا رحین وان ب سهر لهشین وان دا هاتنه فه هاندن ، هنگی ئەو ژ سۆرین خو رادبن و ب لهز ب نك خودایی خو فه دجن . ئەوین دره و ب رابونا پشتی مرنی کری ب پهشیمانی فه سۆت : تیچوون بۆ مه بت کی ئەم ژ سۆرین مه راکرین ؟ فئجا دی بۆ وان ئیته سۆتن : ئەفه ئەو ژفانه یی خودایی پردلۆفان دای ، وپیغه مبه رین راستگۆ بهس ژی کری . دهر كهفتنا ژ سۆران ههما ئەنجامی ئیک لیدانا د بۆرییی دابوو ، فئجا هنگی خهلك ههمی بۆ حسیب و جزادانی ل نك مه دنامه ده بوون . ل وی رۆژی ب دادی حسیب دئیته کرن ، فئجا زۆرداری ل نهفسه کی نائیته کرن کو خیرین وی بینه کیمکرن یان سونهین وی بینه زیده کرن ، وژیلی وی کاری ههوه د دنیا یی دا دکر ب تشته کی دی هوین نائینه جزادان ﴿ [یس : ۵۱-۵۴] .

سازییهك دی ئیته راهیلان ، وهکی کوعهر د - پشتی باران لی دبارت - شینکاتییی خو شین دکهت ، وهسا دی لهشین مرییان ژی شین کهت ، وههر ئیک ل سهر بنا خو دی شین بت .. بینه بهرچاقین خو سافا بۇ جارا ئیک کی تو رادبیهفه وچاقین خو ل دنیا یی فه دکه ی ، هنگی دی حیبهتی راوهستی ، چاقین ته

دی مینہ ل گازی بی ، ودلگی نگہ دی تڑی ترس بت ، ئەفہ چیہ ؟
چ قہومیہ ؟ بۆچی ئەفہ مروّفہ ہمی تۆزہوی رابگوویگنکە ورویگس
ورسوا دی کیفہ چن ؟ ہنگدی دی مینگی گگس نابگت بہر سگفا نگہ
بدەت ؛ چونکی ہەر ئیک ب حالگی خوّ فہ بی موژیلہ ، پاشی دی
ئیتہ بگیگرا تہ کو ئەفہ ئەو دەمہ بی خودی ژفان بی دایہ تہ ..

چوونا بہر ب مەحشەری فہ :

ہزرا وی دەمی بگکە .. گافکا (خولیا فکەت) ہگمی تیگک تگین
وتیک دچن ، گگس د خکو را نابینگت دەنگکە کی بگکەت ، نگرس
رہشگمگالا خگکو یا کریت ب سەر ہمی یان دا دئیتہ خگکواری ،
ژ ہگمگہگمگە گگا نترم و دەنگگی بی یگان پیفکەتر پیژنگە کی تگو سگح
ناکە ، مروّف ب ہمی رہنگ و جوینین خوّ فہ بی دتگین ، مگەلک
و حاکم ونگەمگیگ ، مەزن و دەولەمەند و خودان سەلتەنەت ، ہگمی
د سەر شگور و شکەستینہ و چکو مگەزنی ل دۆران نەمایگە ، نگە جگنگە
و دیگو وشەیکنگان ژی ب بیزاری فہ دتگین وقەستا جہی کۆمبوونگی
دکەن ، خگکو حەیانەت و دەہبە و دورنگدە ژی د گگازی بی رادبگن
ب سگەرەگگی چگەماندی فہ بہر ب مەحشەری فہ دچن .. وپشگتی
ہگمی ل ئیکک جہگی گگکۆم دبگن و ہگژمار تگمگام دبگت ، و بگەری
ہگکەمگدی یان دمگینتە ل عەسگمگانی کانئ دی چ فەرمان ئیتە دان :
﴿ فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ . عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ﴾ [المذثر :

سنگی ژبیر دکهت ؛ وژنکاب حمله - ژ ترسان دا - حملهلی
خو ددانت ، وعقل د سهری مروقان دا نامینت ، فیجا نهو وهکی
سهرخوشان لی دئین ؛ ژ بهر ترس وسههمی ، ونهوب خو نه
دسهرخوشن ، بهلی دژوارییا عهزایی عقل وهوش د سهری وان
نه هیلایه ﴿ [الحج : ۱-۲] .

بینه بهر چاقین خو رپوژا عهور ژورد دئین وملیاکته
ب مزنییا خو فه دنافا دا ، دهمی مروقین مهحشهری قهست
دکهنی وپیدا دجریین وپسپاری ژی دکهن : نهری خودایی مه
د هل ههوهیه ؟ فیجا نهو ژ فی پسپاری قه دجنقن ودبیژن : یی
پاک وبلند بت خودایی مه ، ژ نوی نهو دی ئیت .. پاشی نهو
ههمی ملیاکته ب هژمار ولهشین خو یین دوری ل خه لکی
مهحشهری د رن ، هنگی تهنگافی دژوار دبت ، کهس خو
ل کهسی ناکهته خودان :

﴿ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ
وَرَبَّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ . قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا
فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ -
ونه هر تو ، نهی موحه ممد ، وان یین باوهری ب رابونا پشتی
مرنی نه ئینای بیینی دهمی نهو ل بهر دهستی خودی دئینه

راوهستاندن ل رږڙا قیامتې دا ئه و حوکمی د ناقبهرا وان دا بکته ، تو حاله کي خراب دی بینی ، دهمی خودی دبیژت : ئه ری ما ئه فقه راستی نینه ، یه عنی : ما ئه فقه ئه و رابوون نینه یا هه وه د دنیا یی دا کوفریی دکر ؟ وان سوت : به لی ب خودایي مه ئه و راستی یه ، خودی سوت : فینجا ژ بهر وی کوفرا هه وه ب خودی وینغه مبه ری وی موحه مده دی دکر هوین تام بکته وی عه زابا هه وه د دنیا یی دا دره و پی دکر . ب راستی زیان هه شته وان کافران یین باوهری ب رابوونا پشتی مرنی نه نیای ، هه تا دهمی کو قیامت رابوو ، و ژ نشکه کي فه وان دویماهی یا خو یا خراب دیت ، وان داخوازا که سه ران بو خو کر ژ بهر وی ژیی خو یی وان د دنیا یی دا بو راندی ، وئو باری سونه یین خو ل سه ر پشتین خو هل درن ، فینجا چ — ان ویسه باره یی ئه و هل درن !! ﴿ [الأنعام : ۳۰ — ۳۱] .

رږڙ ، ئه و د دنیا یی دا هنده ژ مه دویره وئهم خو ل بهر سه رما وی نارین .. اقا بوو رږڙا قیامتې و مرؤفه هه می ل عه ردی مه حشه ری کوم بوون ، سه رما دهه سالان دی ل بهر ئیته کرن ، ودی ل هندافه سه ری خه لکی ئیته داهیلان هه تا درپژئی یا میله کی نیژیکی وان دبت ، ئیمامی موسلم ژ (سه لیمی کوری عامری)

فگه دگوهرت ، دبیکزت : (مکهگدادی گگورپی نگه سگگوهدی)
دبیکزت : مکن گوهرل پیغمبهری گ سلاف لگی بن گ بوو ، گزت :
﴿ رورزا قیامگه تی رورز هگنگدی دریکزی یا میکگه گگی نگیکریکگگی
مگروفگان دبت ﴾ (سگه لگیمگی گگورپی عگامگری) دبیزت : فیجگا
ب خگودی ئەز نزام کانی مهخسگه دا وی ب میاگی نگه و میاگه یگی
عهر د پی دئیته پکیفان ، یان زی ئەو میله یی چافان پی کل ددهن ؟
گزت : ﴿ فیجگا ههر مروفه ل دوپگف کریکارین خکو دی د نکاف
خگوهی ران مینگت ، هگدهک حگه تا گگوزه کی ، وهنگدهک حگه تا
گگرتکان ، وهندهک حه تا نکاف نگه نگی ، وهنگدهک زی دی پگی ئینگه
لغافکرن ﴾ و پیغمبهری گ سلاف لگی بن گ ب دهستی خکو ئیشگارهت
دا دهقی خو .

برایی خوشتشی : ل فکی دنیگایی نه گگهر حگه تافی ب رهنگه کی
وه سال ته دا کو تو پی بگیگشی ، تو دی حمز کهی کهسهک ههبت
سیبهره کی بو ته پهیدا کهت دا تو خو بدهیه بگهر ، هزر بکه دهمی
گهر ما فی رورزی هندی گهر ما دهه سالان زیده تر گگی دئیت ، وئو
ژ فی بلندی یا هنده بلند ژوردا دئیته خواری و دئیته هندافی سهری
ته ، وی رورزا چگو سیهه نه بن تگو خکو بدهیگه بگهر ، نه گگهر ئینگک
ههبت ته بو سیهه ره کا هوین فهخوینت ، چاقدیری پی ل ته بکهت

وته ژ وی ترسا مهزن پشت راست بکته ، هنگی که یفا ته دی
چهند بت ؟

ئهفه سازییه بو ته ، رینیشادانه که ، ئه هر ته بقیت وی رپوژی
خو بدیه بهر سيبهرا خودی ؛ دا ژ هر م ونه خوشی وترسا مهزن
رزار بسی ، ئه قرو هیشتا تویی ل سهر خو ، هیشتا ته هیئر
وشیان ههین ب تهفه دئیت کو وی رپوژی ل بهر سيبهرا خودی
بژی ، بهلی چاوا ؟ و ب چ ریک ؟
ئهفه دی بابه تی نفسینا مه بت ، ئه هر خودی هز بکته .

ل بهر سيبهرا خودی :

د هژماره کا هه دیسین دورست دا یین کو ژ پیغه مبهری سلاف
لی بن هاتینه فه ههستن هاتییه کول رپوژا قیامه تی
دهمی خه لک ل مه حشهری کوم دبن ، و د ته نگافییه کا مهزن دا
دژین ، ورپوژ دئیتته هندافی سهری وان وئو د خوا خو را دمین
، هندهک جینین مروغان هه نه - ژ بهر هندهک کربارین وان د
دنیا یی دا کرین - خودی وان دده ته بهر سيبهرا خو ، ووان ژ
هرم وترس ونه خوشییا وی رپوژی دپاریزت ، و بهری ئه م ئیک
ئیکه به حسی وان جینین به خته وهر ژ مروغان بکهین ، یا د
جهی خو دایه ل ده سپیکئی ئه م چهنده کی ل دور قی (ته عبیری)

باخفین : سیههرا خودی ، مهخسه د پی چیه ؟ وچاوا خودی
هندهك مروشان ددهته بهر سیههرا خو ؟

د هژماره كا هه دیسان دا ژ پیغه مبهری - سلاؤ لی بن - هاتییه
فه هواستن كو خودایی مهزن رۇژا قیامه تی سیههری ل
هندهك رهنگین مروشان دكهت ، ل وی دهمی ژ سیههرا وی پیغه تر
چو سیهه نههین ، و د دهقی بارا پتر ژ وان هه دیسان دا هاتییه
: ﴿ يُظْلِمُ اللَّهُ فِي ظُلْمِ يَوْمٍ لَا ظِلَّ إِلَّا ظُلْمٌ ﴾ و دهندهك
ریوایه تیین دی دا هاتییه : ﴿ يُظْلِمُ اللَّهُ فِي ظِلِّ عَرْشِهِ ﴾ و
د تفسیرا (ظل الله) دا زانایین هه دیسی چهنه د بۇچوون
ههنه ، ژ وان بۇچوونان :

هندهك دبیژن : پالقه دانا سیههری بۇ خودی د قی هه دیسی دا ،
وه کی سوتنا مهیه دهمی نهم دبیژین : (كهعبه) مالا خودییه ،
ئهؤ پالقه دانه بۇ (ملكییه تی) وپروزییی یه ، یه عنی : وهك
قه در رتن بۇ وی سیههرا كو رۇژا قیامه تی دی ل فان رهنگه
مروشان كهت خودی وی بۇ خو پالقه ددهت و دبیژت : ئەز دی
سیههرا خو ل وان كه م .

وهندهك دبیژن : مهخسه د ب سیههری د قی هه دیسی دا
قه در رتن وپاراستنه ، وه کی كو مروؤ بیژت : فلان كهس یی
ل بهر سیههرا فلان مهلكی ، یه عنی : یی ل بن (حیمایهت)

وچاقدیری یا وی ، وئەو وە وی دپاریزت ، وئەقە دەیسە هندی دەهینت کو ئەقە رەنگە مروقە د وی تەنگاچی یی دا دی ل بن چاقدیری وپاراستنا خودی بن ، لەو دی ژ نەخۆشی وترسا وی رۆژی دتەنا ورحەت بن .

وهندەك زانایین دی دبیژن : مەخسەد ب سیهرا خودی سیهرا عەرشێ وییە ، وەکی د هندەك ریوایەتان دا هاتی : ﴿يُظْلِمُ اللَّهُ فِي ظِلِّ عَرْشِهِ﴾ وئەقە قەدر رتەکا زیدەترە بو وان ؛ چونکی ژبلی پاراستنا خودی بو فان مروقان ئەقە تەفسیرە هندی ژی دەهینت کو ئەو مروقە وی رۆژی د نیتزیککی خودینە . وەهەر چاوا بت ئەقە دەیسە نە ژ دەیسین (صفاتانە) وەکی زانایین دەیسێ دبیژن .

ومروقی خودان عەقل بت ئەهەر هزرا خو د تەنگاچی یا مەزن یا رۆژا حەشری دا بکەت ، د دنیا یی دا لەهەك دی خو وەستینت دا ل ئاخەرەتی ژ وان کەسان بت یین خودی سیهری لی دکەت ، رۆژەکا هندا مەزنە ترسا وی پیغەمبەر - سلاق لی بن - پیر کربوو ، رۆژەکی (ئەبو بەکری) بەری خو دا پیغەمبەری - سلاق لی بن - دیت هندەك موی یین سپی یین دکەفتینە سەر وریهین وی ، ئینا سۆتی : ئەزی دبینم تو یی پیر بووی ئەی پیغەمبەری خودی ، پیغەمبەری - سلاق لی بن - سۆتی : ﴿شیتینی هود و أخواتها قبل

المشيب - سووره‌تا (هوود) ويين وه‌کی وی بهری پیراتی‌یی
ئه‌ز پیر کرم ﴿﴾ ، و د‌ه‌دیسه‌کا دی دا به‌حسی سووره‌تیین (هود والواقعة والمرسلات وعم يتساءلون وإذا الشمس كورت)
هاتی‌یه ، وئه‌هر مروؤف هزرا خوؤ د‌قان سووره‌تان دا بکته دی
بینت هه‌می ئه‌ون ییین به‌حسی رؤژا قیامه‌تی دکهن .

ه‌دیساهه‌ر هفت جینیین مروؤقان :

ئیمامی بوخاری وموسلم ژ (ئه‌بو هورهیره‌ی) شه‌دوه‌یزن ،
دیب‌زت : پیغه‌مبه‌ری - سلاف لی بن - سوت : ﴿ سبعة يُظَلُّهُمُ
الله في ظله يوم لا ظلَّ إلا ظله : الإمام العادل ، وشابُّ نشأ في عبادة
ربه ، ورجل قلبه معلق في المساجد ، ورجلان تحاببا في الله اجتمعا
عليه وتفرقا عليه ، ورجل طلبته ذات منصب وجمال فقال إني أخاف
الله ، ورجل تصدق أخفى حتى لا تعلم شماله ما تنفق يمينه ، ورجل
ذكر الله خاليا ففاضت عيناه ﴾ .

ئه‌فه ئیک ژ مه‌ز‌ن‌ترین وان ه‌دیسانه ییین پیغه‌مبه‌ر - سلاف لی
بن - تیدا به‌حسی هنده‌ک ژ وان ره‌نگه مروؤقان دکته ییین کو
خودی رؤژا قیامه‌تی سیبه‌ری لی دکته ، د‌قی ه‌دیسای دا
پیغه‌مبه‌ر - سلاف لی بن - به‌حسی هفت ره‌نگیین مروؤقان ب‌تنی
دکته ، به‌لی مه‌عنا وی ئه‌و نینه ئه‌ف ره‌نگه ب‌تنی ئه‌ون ییین
خودی سیبه‌را خوؤ لی دکته ؛ چونکی هنده‌ک ه‌دیسین دی ژ

یپن دورست هه‌نه تیندا به‌حسی هنده‌ك ره‌نگین دی یپن
مروّقان - ژبلی فان حفتان - هاتی‌یه ، تشتی هندی دهینت
کو (مه‌فهومی) فیّ حه‌دیسّی نائیته وهر سرتن .

د فیّ حه‌دیسّی دا به‌حسی حه‌فت ره‌نگان هاتی‌یه کرن ؛
چونکی هژماره‌کا رامانین هه‌پشك د ناقبه‌را فان ره‌نگه مروّقان دا
هه‌نه ، ژبلی هندی کوئه ره‌نگه مروّقه هه‌می لایپن جفا‌کا
ئیسلامی درن ، بگره ژ حاکمی کو ژ هه‌می‌یان بلندتره ، وحه‌تا
تو ده‌هییه مروّقی ب تنی د مالا خو دا دروینت زکریّ خودی
دکته و ژ ترسپن وی دا دکته سری .

د نقیسینا خو دا ل دۆر وان مروّقین ل بهر سيبهرا خودی
دژین مه‌ل بهره - ئه‌هر خودی هه‌ز بکته - فیّ حه‌دیسّی
ب به‌رفره‌هی شروّقه بکهین ، و ب دریژی به‌حسی فان ره‌نگه
مروّقان بکهین .

هیقی ودوعایپن مه‌ژ خودایی مه‌زن ئه‌وه مه‌ بده‌ته بهر سيبهرا
خو ، روژا ژ سيبهرا وی پیقه‌تر چو سيبه‌ر نه‌هین .

(۱)

ئىمامى عادل

مهته لا ئىمامى بۆ هەر ملله ته كي وه كي مهته لا سه ره كانى يى يه
بۆ جوكان ، وه كي زانايى مهزن (اللىث بن سعد) دىيژت :
(شىليياتى ژ سه ره كانى يى دىيژت ، وئه هر سه ره كانى زهلال
بوو جوك ب خو دى زهلال بن) ، ئىمامى عادل سيبهرا
خودى يه ل عهردى ، خودى ب وى وهلاتان راد سرت ،
وتوخويبان دپاريزت ، وته ناهى يى به لاق دكەت ، وههر جاره كا
مهزنى ملله تى خو ژ زولم وزوردارى يى پاراست ، ودادى ل وهلاتى
خو به لاق كر وخه لك ژ ته عدايى يا وى پشت راست بوون ، هنگى
بهايى وى ل نك خودى ژ بهايى وى كهسى پتره يى شه قين خو
ب عياده تى فه ، ورژين خو ب سرتنا رۆژىيان فه دبورينت ..
؛ چونكى مفايى عياده تكه رى ورژىگرى ده هته وى ب تنى
بهلى ئىمامى عادل مفايى وى خو ده هته حه يوانه تى بى زار
وزمان ژى !

ئىمامى مهزن (سوفيانى ته ورى) د سۆتنه كا خو دا دىيژت :
(دو رهنگين مروقان هه نه ئه هر ئه و چىيون ئوممەت دى چى)

بت ، وئه گهر ئه و خراب بوون ئوممهت دی خگراب بکت : سگولتان
وزانا) .

ژ بهر فی چه ندی پیغه مبهگه ری خگودی گ سگلاف لگگی بکن گ ده مگی
به حسگی وان هگهر حگهفت ره نگیین مرؤفگان دگگهت یگین خگودی
سیبهره خو لگی دکهت ، ل ده سته پیکی به حسگی وی مه زنی دگگهت
یگی دادی بی بکهت ، ده می ئه مر دکهت : ﴿ سبعة يظلهم الله في
ظله يوم لا ظل إلا ظله : الإمام العادل .. ﴾ .

فیجا ئیمامی عادل کی یه ؟ و ب چ دئیته ناسین ؟ و بهگایی وی
ل نک خودی چه نده ؟ و چاوا به حسگی وی د (کیتابی و سگولنه تی)
دا هاتی یه ؟ و دیرو کی د دهر حگهقا وی دا چ بگو مگه د پکار زینکی
خو دا هلگرتی یه ؟

ئه شه دی بابه تی ناخفتنا مه یا فی جگاری بکت .. ئه گهر خگودی
حهز بکهت .

نیمامی عادل کی یه ؟

دیروک دبیژت : ده می عومه ری کوری عبدالله عزیز گ خگودی
ژی رازی بگت گ بگور خه لکیفکا تگکی بی هگاتکی یگکه هگکلبژارتن ،
کاغزهک بو ئیمامی تابعی یان و بهر مایی پیغه مبهراتی بی (حه سگه نی)
به صگری (هنگارت تیگدا داخگواز ژی گگر نگه و بگو وی به حسگی
سالو خه تین ئیمامی عادل بکهت ، د بهر سقا کاغزه زا وی دا ئیمامی

کاغزه کا دريژ بؤ نفیسی ئەم ل قیبری دی ھنده کی ژئی قه چیرین

(ھەسەنی بەصری) د بەرسقا خو دا دیبژت :

« ئەی (أمير المؤمنین) بزانه ھندی خودی یه ئیمامی عادل
دکەتە راستە بؤ ھەر خوارییەکی ، ودادی بؤ ھەر زۆرییەکی ،
وچاکی بؤ ھەر خرابییەکی ، وھیز بؤ ھەر لاوازه کی ،
ووہر ری مافی ھەر ستەم لیکرییەکی ، وجھی ھوارای بؤ ھەر
ھەر کەسەکی خودان پیئشی .. ئەی (أمير المؤمنین) ھندی
ئیمامی عادل ئەوہ یی بؤ رەعییەتا خو وەکی وی شقانی بت یی
دلی وی ب حیشتیرین ویشە ، بەری وان ددەتە باشترین
چەروانی ، ووان ژ ھەمی خرابییان ددەتە پاش ، وناھیلت چو
دەھبە و دورپندە نیتیک بن ، ووان ژ سەرمی ژئی و ژ سەرمایی
ژی دیاریژت .. ئەی (أمير المؤمنین) ئیمامی عادل وەکی بابی
دلوفانە بؤ عیالی ، ھندی ئەو د بچویک بەر سەریانی دی بؤ
کەت ، و ساقا فاما بوون وان فیڕ دکەت ، د ژینا خو دا کەدی بؤ
وان دکەت ، وپشتی مرنا خو ژئی میراتەیی بؤ وان دەھیلت ،
ووہکی وی دایکییە ئەوا دلی وی ب بچویکی ویشە ، ب
نەخۆشی وی رادکەت ، و ب نەخۆشی وی ددان ، ئەو وی ب
خودان دکەت ، وشەف و نیف شەفان ل ھنداڤ سەری رادوہستت

وشیری ددهتی ، که یفا وی ب ساخلمه می یا وی دئییت ، و
ب نه خویشی یا وی نهو ب خهم دکهفت .. نهی (امیر المؤمنین)
ئیمامی عادل وهکی دلییه بو لهشی ، نه هر دل یی باش بت
نهندام ههمی دی دباش بن ، نه هر دل خراب بوو نهندام ههمی
دی خراب بن .. ئیمامی عادل نهوه یی د ناچهرا خودی
وبه نی یین وی دا بت ، وهی خو بدته وتنا خودی ووی
وتنی بو وان بیژت ، وخودی ببینت ونیشا وان بدت ، وخو
ب دهست خودی فه بهر دهت و بهری وان زی بدته خودی . فیجا
تو نهی (امیر المؤمنین) د وی ملکی دا یی خودی ئیخستییه
دهستی ته وهکی وی عهبدی نه به یی مهزنی وی مالی خو
وعیالی خو هیلایه ب هیقی یی فه فیجا نهو رابووی مال پویچ
کری وعهال دهر بدهر کری .. تو بهری خو نهده شیانا خو یا
نه قرو ، بهلی بهری خو بده شیانا خو یا سو باهی ، ده می تو
ب داقین مرنی دئییه ئیخسیر کرن ، ورژا تول بهر دهستی
خودی رادوهستی وپیغهم بهر وملیاکهت ههمی دناماده ، وه می
سهر ل بهر خودی دئیینه چه ماندن ..)) .

ئیمامه تی ، یان زی بلا ب زراقی نه قرو بیژین : بهر پرسی
ومهزنی ، باره کی رانه خودی دئیخته ستویی هندهک که سان ، یی
ژ دهر حقی وی دهر نه کهفت دی تووشی شهر مزارییه که مهزن

بت ، ئيمامی (طه بهرانی) ژ (عهوفی کوروی مالکی)
فهد سوھیزت ، دبیژت : پیغهمبهری - سلاؤ لی بن - سؤت : ﴿ ﴾
ئه هر ههوه بقیئت ئەز دئی بۆ ههوه بهحسی ئەمیراتییی کهم ،
وکانی ئەو چیه ؟ دهسپیکا وی بهرلۆمهیییه ، پاشی پهشیمانییه
، پاشی رۆژا قیامهتی عهزابه ، ئەو تی نهبت یی عهدالهتی بکەت ﴿ ﴾
، مهعنا : مهتەلا عهدالهتی بۆ حاکمی وهکی مهتەلا وی لهمی یی یه
یا وی د ناؤ پیلین تیچوون ونهمانی را دبهت ود سهینه
کناری تهناهییی ، و د حه دیسه کا دی دا ئەوا (بهیههقی)
ژ (ئەبو هورهیره ی) فهد سوھیزت ، پیغهمبهر - سلاؤ لی بن - فی
چهندی پتر بۆ مه ئاشکهره دکەت دهمی دبیژت : ﴿ ههر ئیکی
مهزنی ل دهه کهسان ژی کربت رۆژا قیامهتی دئی ئیت یی
ریدای ، عهدالهتا وی دئی وی فهکەت ، یان زۆردارییا وی دئی
وی تی بهت ﴿ ﴾ ، و ژ بهر کو کاری ئيمامی عادل د ناؤ جفاکی دا
کارهکی ب ساناهی نینه بهایی وی ژی د تهرازییا
خودی داییی سقک نینه ، د حه دیسه کا دی دا (بهیههقی)
ژ (ئەبو هورهیره ی) فهد سوھیزت ، دبیژت : پیغهمبهری - سلاؤ
لی بن - سؤت : ﴿ سی کهسان خودی دوغایا وان نازقیرینت :
ئهووی لهک زکری خودی بکەت ، وئهووی زۆرداری لی دئیه
کرن ، وئيمامی عادل ﴿ ﴾ . وههر ئەؤ سولتانهیه پیغهمبهر - سلاؤ لی

بن - د دهر حقی دا دبیژت : ﴿ ههچی یی قه دری سولتانی
خودی بگرت ، خودی ژی رۆژا قیامه تی دی قه دری وی
رت ﴾ وه کی (طه بهرانی) ژ (ئه بو به کره ی) قه د سوهیزت .

سالۆخه تین نیمامی عادل :

ئیمامی عادل ئه وی خودی سیبهره خو لی دکهت - وه کی
ژ سۆتین خودی وپیغه مبه ری دئیه زانین - خودانی هندک
سالۆخه تین تایبه ته پی دئیه ناسین ، ل فیری دی ئیشاره تی
دهینه چنده ک ژ وان سالۆخه تان :

۱ - بهر هفانی یا ژ ته وحیدی و نه یاره تی یا شرکی :

سه ری هه ر عه داله ته کی ته وحیدا خودی یه ، وژیده ری هه ر
زۆرداری یه کی شرکه ، و به سی شرکی یه بیژین خودای می مه زن
د قورئانا پیروژ دا نا فی زۆرداری یا مه زن ل سه ر دانایه ده می ئه مر
دکته : ﴿ إِنَّ الشَّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴾ [لقمان : ۱۳] ژ بهر فی
چهن دی ئیک ژ بهر چاقتیرین سالۆخه تین نیمامی عادل ئه وه : ئه و
بهر هفانی یی ژ ته وحیدی و عه قیدا دورست دکته و ناهیلت شرک
ب هه می ره نگ وروی یین وی قه سه ری د نا ف وه لاتنی وی دا هل
بدهت ، و پیخه مهت ب جه ئینانا فی چهن دی ئه و پشت هفانی یا وان
زانایان دکته یین سونه تا پیغه مبه ری - سلا ف لی بن - د نا ف
خه لکی دا به لاف دکته وروی ناده ته بیده چی ودهسته کین)

مونخهرف (ئەوین بهری هەر تشته کی تهو حیدی تیک ددهن
ودوژمناییا جفاکی بۆ رهنگ ورویین شرکی سست دکهن .
عومهری کوری عهبدلعهزیزی دۆت : « ئە هەر نه ژ بهر هندی
با کو ئەز سونته ته کی زیندی بکههه و بیدعهیه کی بمرینم بۆ من خهه
نه بوو ئەز دهلیشهیه کی بمینم » .

۲- خو دویر کرنا ژ زۆرداریی :

ئیمامی عادل لهو یی عادل ه چونکی ژ هه می کهسان پتر خو
ژ زۆرداریی ددهته پاش ، وههه چهنده زۆرداری ب دیتنا خودی
ویبغه بهری - سلاقی لی بن - کاره کی هله کی خراب و کریتسه ،
هیشتا کریتتر لی دئیت ئە هەر ژ مهز نه کی دهه کهفت ؛ چونکی
زۆردارییا مهزنی یا مهز نه ، ومهزنی ئە هەر زۆرداری بۆ خو
کره کار وتببعهت مللهت ژی دی ل شوین پین وی چت ، و
د کهفن دا یا هاتییه سۆتن : « خه لک یی ل سهه دینی
مه لکین خو » .

و چونکی ئیمامی عادل دزانت دویمه ییا زۆرداریی ل نک
خودی چهنده یا مهز نه ئەو ژ هه می کهسان پتر خو ژ زۆرداریی
ددهته پاش ، ودا پتر بۆ هه وه ناشکههرا بیت کانی سونهها حاکمی
زۆردار چهنده یا مهز نه ، وههارییا قان هه دیسان بکهه :

(نهسانی) و (بهبهقی) ژ (نهبو هورهبیره) فه دگوهگیزن ،
دبکیگزت : پکیگهگه مبهری گ سلاف لکی بن گ گگوت : چکار گگهس
هه نه خودی چه زئی ناگهت : نگه و دکانگداری گه گهک سگویندان
دخگوت ، ونگه و فه پیگگری خگژ مگهزن دگهت ، ونگه و پیگره میری
دههمن پیس بت ، و نهو نیمامی زوردارییی بکهت .

(نیمام نه حکمه د) ژ (خالدی کوری و هلیدی) فه دگوهیزت ،
دبکیگزت : پکیگهگه مبهری گ سلاف لکی بن گ گگوت : هه چییی د
دنیایی دا مرو فان پتگر عهزاب بدهت ، رۇژا قیامه تی ل نک خودی
عهزابا وی زی ژ یا هه می مرو فان پتگره .

۳- خودویر کرنا ژ (غششی) ودره وی :

خاپاندنا خه لکی چ ب ریپکا کرنا دره وی بت ، یان ب غششی
و حکیکه بگازی یگی بگت ، نگه ژ کنگار و گگه سگگی مرو فکی خگودان
باوره ، و چه دیس د ئاشکه رانه کو دره و ئیک ژ وان نکیشکانا نگه
یپن مگروفکی مکنکافنق پکی دنکیکنگه نکاسیگن ، و کگو هگه چدی یگی
غششی ل مگوسکگمگانان بگگهت نهو نگه ژ وانه ، ونگه هه گهر دو
سالگوه خه ته هیسگنا کریکنگتگر لگی دنکین ده مگی ژ مگه زنی ملکه تی
دهر دکه فن ، لهو نیمام یی عادل نابت چه تا ژ هگه می که سگان پتگر
خو ژ دره و غششی نه ده ته پاش ، د قی دره باره یی زی دا چه دیس
دمشه نه ، نه م دی دووان فه گوهیزین :

یا ئیکسی : (بوخاری وموسلم) ژ (مهعقلی کورپی
یهساری) فه دوهیزن ، دیبژت : پیغمبهری - سلاؤ لی بن -
سۆت : ﴿ ما من عبد يسترعيه الله رعية يموت يوم يموت وهو
غاش لرعيته إلا حرم الله عليه الجنة - ههه عهده کی خودی هندهك
ئیخستنه بن دهستی وی ورژا ئهه دموت ئهه بموت وی غش
ل وان کربت خودی بهحشتی ل سهه وی حههرام دکهت ﴾ .

یا دووی : (ئبن عهساگر) ههه ژ (مهعقلی کورپی
یهساری) فه دوهیزت ، دیبژت : پیغمبهری - سلاؤ لی بن -
سۆت : ﴿ ایما راع غش رعیته فهو في النار - ههه مهزنه کی غششی
ل مللهتی خوؤ بکهت ئهه یی د ئاری دا ﴾ .

ژ فان حهه دیسان وهله کین دی ئاشکههرا دبت کو ئهه مهزنی
حیلی ل مللهتی خوؤ بکهت ویا راست بوؤ وان نه بیژت ، خودی
وی نابته بهحشتی وجهی وی دی کهته ئا ر .

۴- ب جهئینانا پیتهقی یین خه لکی :

ئیمام عادل ئهوی خودی رۆژا قیامهتی سیههرا خوؤ لی دکهت
ئهوه یی د ناؤ مللهتی خوؤ دا بژیت وهه ردهم وهه داری یا خه لکی
ههژار وپیتهقی بکهت ، نه کو سکرین پیلایی د ناقههرا خوؤ ووان
دا بدانت ، ونه هیلت کهس وی بییت .

(نهبوو داوود وئین ماجه وحاكم) ژ (نهبوو مهربه می نهزدی)
فنگهد گنگو هگکیگز ن ، دبیزت : پیغمبهری گ سلاؤ لگی بن گ گکزت :
﴿ من ولي من أمور المسلمين شيئاً فاحتجب دون خلتهم
وحاجتهم وفقرهم وفاقتم احتجب الله عنه يوم القيامة دون خلته
وحاجته وفاقته وفقره گ هگه چگی یگی خگودی نگشنگهك ژ کاری
موسگلمانان گگره د دهسگتی دا ووی خگکو ژ هه وچگه بی وپیتگی
وهگه ژاری یا وان فگه شارت (نگه هیلا مگرو فین هگه ژار وپیتگی وی
بیگن) ، خگکو دی ژی رؤزا فگیگامگه نگگی دی خگکو ژ هگه ژاری
پیتگی یین وی فه شیرت (بو ب جه نائنت) ۴ .

۵- دانانا هه ر تشته کی ل جهی وی یی دورست :

ناشکه رایه کو (عهدالته) نهوه هه ر تشگه ل جهگی وی یگی
دورست بیتگه دانگان ، وهگر کهسگهك ل جهگی بابگه تی وی بگت ،
وچگونگی نگه و ئیمگامی ل نگاخره تی سگبیر لگگی دئینگه گگرن
نگیکمگامگه گگی عادلگه ل سگگر ده مگگی ئیمامگه تی یا خکو نگه وهگر
تشته کی ددانته جهی وی یی (موناسب) .

گه لهك کهس هه نه هزر دکن عهدالته نگه وه ئیمگام وی تشگتی
بگگه ت یگی مفاک ژئ بگه هتگه خگه لکی ونگه و ب خکو نگه وه سگایه ؛
چونکی دبت ئیمام هندهك جار ان تشگنه کی بدهنگه هنگدهك کهسگان
فایدی وان تیدا هه بت ، به لگی نهو تشت نه بابه تی وان بگت ، نگه و

هنگی وی ئیمامی عدالت نه کریهه ، د دهولهتا ئیمامی عادل دا
چی نابت مرؤفهك ل جههکی بیته دانان ونهو جهیی ژ ههژی وی
نهبت ، ل سهر دهمی عومهری کورپی عبداللهعزیزی جاب سهشتی
کو والییی وی ل خهراسانی مرؤفهکی خوین ریژی بی مهزن کری
وهندهك کار ژ کارین موسلمانان یین ئیخستینه د دهستین وی
دا ، ب وی هیجهتی کو نهفه مرؤفهکه خهك ژی دترسن ودی
هزرهکی بو کهن ، عومهری کاغزهك بو والییی خو هنارت
وتییدا فهرمان ل وی کر کو نهو وی مرؤفی بیخت وعومهری
موتی : « من چوهوهو جهیی ب وی کهسی نینه یی دهستین وی
ب خوینا موسلمانان سور بووین » .

بهایین ئیمامین عادل :

چونکی چاکیی خهلکی ژ چاکیی ئیمامیییه وئیمام
ب دهسهلاتا خو دشیت وی بکهت یا قورئان ب وهعظی خو
نهکته ، د کهفن دا یا هاتییه موتن : « خیرا ئیمامی عادل بو
وهلاتی ژ خیرا بارانهکا ب مفا و بهردهوام پتسه » ، وهر ژ بهر فی
چهندی زانایهکی وهکی (فوضهیلی کورپی عیاضی) دیوت :
« نه سهر من دوغایهك ههبا هاتبا فهبویلکرن دا بو ئیمامی کهم ؛
چونکی نه سهر ئیمام یی باش بوو وهلات ههمی دی باش بت
وخهك دی تهنا بت » ، وچونکی مرؤفین زانا باش دزانن کو

حاکمی عادل مهزنترين نعمهته خودی ددهته خه لکی ئیک ژ وان هیقی دخواست حاکمی عادل چو جاران نه مربا ، رۆژا موعاویهیی کورپی ئه بوو سوفیانی - خودی ژی رازی بت - مری ، سه حابی یی پیغه مبهری - سلاف لی بن - عه بدلاهی کورپی زوبهیری سۆت : « ب خودی من ههز ذکر خودی ئه و هند بو مه مابا ، هندی بهرک د فی چیاپی را ههی » ئه شه ژ بهر کو موعاویه عادلترین کهس بوو - پشتی ههه چار خه لیفان - حو کم ل موسلمانان کری ، وه کی ئیمامی (دههه بی) دبیژت .

و کهسه کی ئه هه خودی حو کمی موسلمانان کره د دهستی دا ووی عه دالهت د ناقبهرا وان دا کر ئه و د چاقین خودی دا دی مهزن بت وبهایی وی دی - ران بت ؛ چونکی عه دالهته خودانی خو د دنیاپی دا سه ربلند دکهت و ل ناخره تی سه رفه راز دکهت ، موسلم ژ عه بدلاهی کورپی عه مری کورپی عاصی فه دوهیژت ، دبیژت : پیغه مبهری - سلاف لی بن - سۆت : ﴿ إِنَّ الْمُقْسَطِينَ عِنْدَ اللَّهِ عَلَىٰ مَنَابِرٍ مِّنْ نُورٍ عَنِ يَمِينِ الرَّحْمَنِ عَزَّ وَجَلَّ ، وَكَلْتَا يَدَيْهِ يَمِينٌ ، الَّذِينَ يَعْدِلُونَ فِي حُكْمِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ وَمَاؤُكُلُوا - هندی ئه ون یین عه دالهتهی دکهن ئه و ل نک خودی ل سهه رهندهک مینه رین ژ رۆناهی یینه ، ل لایی وی یی راستینه ، وهه ردو دهستین وی

دراستن ، نهوین عهدالتهتی د حوکمی خو و مالا خو ووی تشتی دا
دکن یی ل بن دهستی وان ﴿﴾ .

وئاشکهرایه کو د حه دیسا (بوخاری و موسلمی) دا ئهوا
ژ (نه بوو هورهیره ی) هاتییه فه وهاستن ، وتیدا بهحسی وان
کهسان هاتییه کرن یین خودی سیهرا خو لی دکهت ، بهری
همه می یا پیغهمبهری - سلاؤ لی بن - بهحسی ئیمامی عادل کر ؛
چونکی خیرا وی بو خه لکی - وه کی مه - وتی - ژ یا ههر
کهسه کی دی پتره .

(۲)

نُه و گنجی

د عبادهتی دا پهرووده بووی

مرؤقی دووی یی بهحسی وی د حه دیسا (نه بوو هورهیره ی)
دا هاتی کو خودی رۆژا قیامهتی سيبهرا خو لئی دکهت نهو
جحیله یی ل سهر عبادهتی خودی هاتیسه پهرووده کرن ،
حه دیس دبیتژت : ﴿ سبعة يظلهم الله تعالى في ظله يوم لا ظل إلا
ظله : إمام عادل ، وشاب نشأ في عبادة الله .. ﴾ مهعنا : نهو
جحیلی ههر ز زارؤ کینییا خو وحهتا مهزن دبت وقویناغا
نهنجینییا خو دپرت ل سهر عبادهتی بیته پهرووده کرن بهایی
وی ل نک خودی هند یی مهزنه ل رینزا دووی - پشتی (ئیمامی
عادل) - دئیت ، وئهقه نه یا غه ريبه نه هر ئهه ل بیرا خو بینین
کو ههردهم هنج و جحیلن بارین ران هل درن ودبسه
پیهلکری بین ههمی بهر خودان وشوره شان ، و دیرؤک بو مه
فه دپرت کو جحیل بووینه ههر دهم ئالایی سازی بین پیروز
بلندکری وراستی چاندی وژین دورستکری .. خو داری ، بهری
خو بدی دهمی یا هنج بهری ژ خو ددهت و فیتقیسه کی ب تام

پيغه دئيت .. افا پيروو بهس ب كير هندی دئيت بته
دهپه كی رهق وهشك !

جیحلی .. خودی ئی عه جیگر تی دبت !

تیمام نه حمهد و نه بوو یه علا و طه بهرانی حه دیسه کی
ب سه نه ده كا باش ژ (عوقیه ی) فه دوه یزن ، دبیژت : پیغه مبهر
- سلا فلی بن - دبیژت : ﴿ إِنَّ رَبَّكَ لَيُعْجَبُ لِلشَّابِّ لَا صِبْوَةَ لَهُ -
هندی خوادیی تهیه بو وی جیحلی یی عه جیگر تیسه نه وی
جاره کی ژ میلی بو هه وایی نه فسا خو نه كهت .

یا غه ریب نینه جیحیل هندهك جاران خو ب دهست هه وایی
نه فسا خو فه بهر دهت ، ودویكه فتنا دلچوونین خو بكهت ،
وهندهك جاران بته حسست ژ ، وهه ژ بهر فی چه ندی خوادیی
توبه وهر ر ب شه ف وروژ دهر له هی توبی فه کریسه ، بهلی یا
غه ریب نه وه مرو فه کی خودی كه ره مه كا وهسا د هل كرت نه
ب سهر كه فتن ده می جیحیلینی یا خو ببورینت بیی كو (هه وایی
نه فسی) بشیت جاره کی وی بیخته دا فین خو یان ب لایی خو
فه بکیشت ، نه وی ب فی رهنگی بت معنا وی نه وه نه
وهسا یی هاتیسه ب خودانكرن كو خیر خوازی و خو پاشقه لیدانا
ژ خرابی بی وی نه مری یا خودی بته پشكهك ژ یانی وی ،

وئگه فقه تگشگنگه کی گهله کی کیمه د ناؤ جحیلان دا لهو خکودی گ
ب هه می مه زنی یا خو فقه گ ژئی عه جیبگری دبت .

جیحیلینی بهر پیسارسیه :

(ترمذی) هه دیسگه کی ژ (عه بگدلاهی گگوری مه سگعوودی)
فگه د گگوهگنگرت ، دبیزت : پیغه مبهری گ سلاؤ لگی بن گ گکۆت :
﴿ لا تزولا قدما ابن آدم يوم القيامة عند ربه حتى يسأل عن
خمس : عن عمره فيم أفناه ، وعن شبابه فيم أبلاه ، وعن ماله
من أين اكتسبه وفيم أنفقه ، وماذا عمل فيما علم ﴾ رۆژا قیامه تی ل
نک خودی پی پین مرؤفه کی ژ جه نالفن هه تا پیسارا پیگنج تشگتنان
ژئی دئیتگه کرن : عگگه مرئی وی گگگانی د چ دا فه تانندی پدگگه ،
و جیحیلینی یا وی کانی د چ دا بگگورانگدی یگه ، و مالگی وی کانی
ژ کیفه ئینایه و د چ دا خگه رج کری یگه ، و گگانی چ گگار ب وی
علمی کری یه یی وی زانی .

ژ فگی هگه دیگسگا پگیگروژ نگاشگگهرا دبگت گگو جیحیلینی ئیک
ژ وان تگشگنگه یین کو رۆژا قیامه تی ل مه حشری پیسارای وی
ژ مرؤفگی دئیتگه کرن وهگهر که سگه ک ژ جهگی خگۆ ناچگت نگه بگۆ
به حه شتی نه بو جه هه می هه تا ل بهر چاقین خه لکی مه حشری ئه و
ب خو ئاشکهرا نه که ت کانی وی ده مگی جیحیلینی یگا خگۆ د چ دا
بۆراندی یه ، وئه فقه نجی یا خودی د گگهل گگری گگو جیحیلینی یگه

وی چاوا شوکرا خودی سهرا کریهه؟ و مروقی تیگههشتی نهوه
یی بهری بکفته د ئمتحانی دا کاری خو بکته و خو بو پسیاران
ئاماده بکته .

د حه دیسه کا پیروز دا نهوا (حاکم) ژ عه بدلاهی کوری
عه بیاسی شه دوهیژت ، دبیژت : پیغه مبهری - سلاق لی بن -
وهزه ل زه لامه کی کر ووتی : ﴿ اغنم خمسا قبل خمس :
شبابك قبل هرمك ، وصحتك قبل سقمك ، وغناءك قبل فقرك ،
وفراغك قبل شغلك ، وحياتك قبل موتك - پینجان بهری پینجان
ژ دهست خو نه که : جحیلینی یا خو بهری پیراتی یا خو ،
وساخله می یا خو بهری نساخی یا خو ، ودهوله مندی یا خو بهری
ههژاری یا خو ، وبه طالدی یا خو بهری کو تو ب شول بکه فی ،
وساخی یا خو بهری مرنا خو ﴿ نهفه پینج نعمه تین مه زنن خودی
همی اغان د هل ههمی به نی یین خو ناکته ، فیجا نهوی
خودی قهنجی یه ک ژ فان قهنجی یان د هل کر دقیت نه وی
ژ دهست خو نه که ت ، ووه کی هوین دینن پیغه مبهری - سلاق لی
بن - جحیلینی ب پیش هه پینج نعمه تین دی ئیخست ؛ دا بو مه
ناشکه را بکته کو ده می جحیلینی یا مروقی مه زنتسین قهنجی یه
کو دقیت خودان ژ دهست خو نه که ت .

جھیلینی بهارا ژی بی مرو فی به ، و بهار نگه گهر چند یا خکوش
و ب خگه مکل ژی بکت پائیزه گگا بگه لگ و هریگن دی ب دو یگف دا
ئیگت ، خوینگا جھیلینی یگی نگه وا د له شگی مرو فگی دا دگه پریت
که لگه ک جگار ان بگه ری خگودانی دده نگه سگه ر گه رمی به کا وه سگنا
دلر چه تی یا ساله کی یان پتگر ژ ژیی خو گزوری خو شگی یا پیگنج
شهش ده قیبه به کان بکته ، و جھیل نه گهر نگه و نگه بت یگی ده مکی
هار و سه به ردای ژ ژیی خو ب و هریسگی شگریعه تی و نامویسگی
و نه خلاقی لغاؤ بکته ، نگه و ب خگوب ده سگین خگوشی یگی خگوش
هگه می بی دی گگزوری فگان چگه ند روزه گگین گگیم ژ خوشگی یا
بهروه خت کته .. له و پیغه مبه ری گ سلاؤ لگی بگن گ بگه ری گگه نجی
موسلمان دا هندئ نه و جھیلینی یا خو بو خو (ئستغلال) بکته
ووان کاران تیدا بکته یین نه و د نیایی وئاخره تی دا مفکای بگوش
خو ژ بیبنت .

مخکابن جھیلگی مگه نگه فرؤ وه سگا یگی هاتی یگه تیگه هانگدن گگوش
جھیلینی ده مگه کی بینفه دانئ یگه بگوشی ، و ده لیفه به گگه بگوشی
هانگدی یگه دان دا هگنگگدی ژ بیگت نگه و خوشگی بی پکی بگته
به ری ژ دهستان دهر کت ، ویا ژ فی ژ خرابتر نه وه جھیل ل
سه ر وی گوتنا خه له ت دئیته بهروه ده کرن گگوش (جھکیلا خگودی
بی هیلا) ! و نه گهر جھیلگی مگه گ ده مکی هیشگتا زارؤک گ ل سگه ر

هندي هاتبا پهروه ده كرن كو جحيلىنى د دنيايى دا بهرى ناخه تى
بهر پسيارى يه كه مه زنه ؛ چونكى جحيله نهو نه ندامى خوين
هرمى يى دده ته له شى ملله تى وپاشه روزه كه هس بو هل ووه لاتی
دنه خشينت ، مه وت : نه هر جحيلي مه ل سهر قى هزرى هاتبا
پهروه ده كرن نهو دا شيت پشكدارى يى د نا فا كرنا واقعه كى
باشتر دا بو كه س و كار ووه لات و ملله تى خو دا كه ت .

ججيلن ديروكس نا فا دكهن :

ژ (حه فصا يا كچا سيرينى) دئيتته فه سوهاستن ، ديپژت :
» هلى جحيلان ، كارى بكهن ؛ چونكى نه ز دبينم نهو كارى
ل جحيلينى يى دئيتته كرن نهو هيز ، ورپوژ ده مى نا فا دبت وه سا
دنيايى هس ناكه ت وه كى كو ده مى ژ نوى ده لیت » .

وحه فصا راست ديپژت .. رپوژ ده مى يا سا فا چو تينا وه ساتى
نابت ژينه كا هر م بده ته عهردى ، دى بينى هيدي هيدي بلند
بوو و هس بوو هتا ده هته كاملانا خو ، هنگى ژ نوى نهو هند
هرمى ورپونا هى يى دى ده ته عهردى هندى تيرا بكه ت ، پاشى
سا فالى بوو ئيفار دى سار وتاوى بت نه تينه كا وه ساتى دميت
كو تيرا عهردى بكه ت ، ونه هند رپونا هى يى ژ خو دده ت كو
عهردى تژى بكه ت .

مه‌عنا : جحیلینی ئه‌و تین وئو رۆناهی‌یه یا ژینی دده‌ته جفاکا
مرفینییی ، و مروفا ده‌می دیروکی دخوینت باش تی دئینته ده‌ر
کو جحیلن دیروکی ئا‌فا دکهن ، و سه‌رفه‌رازییی و سه‌ربلندییی
ده‌هیننه ملله‌تان ، و هه‌ر جحیلن خه‌تیرا باوه‌رییی هلکرییی
و چراییی راستییی به‌رداییی ، پیغه‌مه‌ر ، هه‌قالین پیغه‌مه‌ران ،
زانابین نافدار ، سه‌رکیشین مه‌زن هه‌ر ژ جحیلان بوون له‌و ئه‌م
دبیژین : جحیلن دیروکی ئا‌فا دکهن ، و جحیلن دشین روییی
میژوویی و هه‌ر یپن ، و وه‌ک ده‌لیل ل سه‌ر قی ئوتنا مه‌ که‌ره‌م
که‌ن ده‌ل فان سه‌رقه‌له‌مین دیروکی :

❁ کوما ئیککی ژ خودان باوه‌ران یین کول مالا (ئه‌رقه‌می)
ل دۆر پیغه‌مه‌ری خودی - سلا‌ق لی بن - کۆم بووین و ده‌ستین
خۆ کرینه ده‌ستین وی دا ، بارا پتر ژ وان جحیل بوون ، و بو
نموونه سوهداری یا قی لیستی بکه‌ن : عه‌لییی کورپی ئه‌بوو
طالییی ده‌ه سالی بوو ، ئه‌رقه‌می کورپی ئه‌بوو ئه‌قه‌می یی یازده
سالی بوو ، سه‌عدی کورپی ئه‌بوو وه‌ققاصی یی هه‌فده سالی بوو ،
صوه‌بییی رۆمی یی نۆزده سالی بوو ، زه‌یدی کورپی حارثه‌ی
وعوثمانی کورپی عه‌ففانی ده‌بیست سالی بوون ، عومه‌ری کورپی
خه‌ططایی یی بیست وشه‌ش سالی بوو ، ئه‌بوو عوبه‌یده عامری
کورپی جه‌رراحی یی بیست و حه‌فت سالی بوو ، عه‌بدرره‌جمانی

کورپی عهوفی وبلالی کورپی رهباحی د سیه سالی بوون ، نه بوو به کر هیشتا نه بوو بوو چل سال ، پیغمبهه - سلاڤ لی بن - ومامی وی حه مزه پیچه کی ژ چلی بوری بوون .. مهنا پترییا ده رچوویین مالا نه رقه می ، نالا هلگرین ئیکی یین ازییا ئیسلامی - نه هر نه بیژین هه می - د ژییی هنجینییی دا بوون .

❁ ل دویماییا هه یقا صه فه ری ژ سالا یازدی - دووازده رپوژان بهری پیغمبهه سلاڤ لی بن نه مری خودی بکهت - وی (ئوسامه یی کورپی زهیدی) کره سه رکیشی لهشکه ری ئیسلامی نهوی دا به ری وی بو لایی شامی ئیته دان ، وئوسامه هنگی یی هه زده سالی بوو ، د ناڤ وی لهشکه ری دا یی پیغمبهه ری - سلاڤ لی بن - ئوسامه بو سه رکیشییا وی هلبژارتی یین وه کی نه بوو به کری وعومهری هه بوون .. ومه نه ل به ره نه م ل فی ری سه رهاتییا فی لهشکه ری وکاری کری فه ییرین ؛ چونکی سوچه تا من ل دو رهندی نینه ، ب تنی مه دقیت بیژین : ئوسامه نهوی ترسه کا مه زن ئیخستییه دلی هره قلی رومی وستوینین ده ولتا وی ، ژییی وی هه زده سال بوو ، وهلبژارتنا وی ژ لایی پیغمبهه ری فه - سلاڤ لی بن - بو فی مه نصبی نشانانا هندییه کو پیغمبهه ری - سلاڤ لی بن - ل وی باوه ری بوو کو جحیل - نه هر وه کی ئوسامه ی هاتبنه پهروه رده کرن - ب کی ره هندی دئین

سهركيشىيا لهشكهره كى وهسا بكهه يين وهكى نهبوو به كرى
د نأف دا بن . و ژ دىروكا سهحابىيان يا تژى نموننه نهف
سهرهاىيا ئوسامهى ب تنى تيرا مه ههيه .

❁ (موحهمدهى كورى قاسمى ثقهفى) ئيك ژ مهزنترين
سهركيشين لهشكهرى ئيسلامى بوو يين كول سهر دهمى دهولهتا
نهمهوىيان ب لايى روزههلاتى فه چووين وررונהىيا ئيسلامى
ل وهلاتى سندهى وهندى بهلاف كرى ، وپترىيا فان وهلاتان
ب سهر دهولهتا ئيسلامى فه بهرداين ، نهف موحهمدهى مهزن ژىيى
وى ههفتهه سال بوون .

❁ ئيمامى بوخارى (موحهمدهى كورى ئيسماعيلى) خودانى
كىتابا ئيكى د ئيسلامى دا پشتى قورئانى ، هيشتا ژىيى وى
نهبويه دهه سال وى قورئان وهژمارهكا مهزن ژ حهديسان
ژى ژ بهركرن ، ودهمى ژىيى وى ههژدهه سال وى كتيبى خويا
ب نأف ودهنگ (التاريخ الكبير) نفيسى ، و د دهر حهقافى كتيبى
دا زانا دبىژن : نهه ئيكى سيه هزار حهديس نفيسىبن ژى
نهيى (ئستغنائى) ژ فى كتيبى بكهت . نهف زانايى نأفى وى د
هل نأفى حهديسى هرياي هيشايى جحيل سنگى ديوانا زانايان
يا وى بوو ، و آقا وى دهست ب ريوايهتكرونا حهديسى دكر
كهس نهبوو دهستى وى بگرت .

✿ زانایه کی دی یی مهزن ئیمامی نهوهوهی ، باشتیرین نموونیه ل سهر جحیلی مجد ، یی کو زارو کینی و جحیلینی یا خو د عبادهتی و علمی دا بوراندی ، دهمی ژییی وی دهه سال بچویک دمانه پیقه دا بچت یاری یان د سل وان بکته وی قه بویل نه دکر ، و اقا وان ئه و ب ته عداپی بربا دا کته مری ورهفت وچت قورئانی خوینت . . نهفه دهمی ژییی وی دهه سال ، رۆژی دووازده دهرس دخواندن ، ودهمهک ب سهر دا هات ناؤه ودهنگین وی ب زانینی و ته قوایی ل جیهانا ئیسلامی ههمییی به لاق بوون ، وهر چهنده دهمی ئه و مری ژییی وی چل و پیچ سال ژی بوون به لی دهمی مروقه به ری خو ددهته وان کتیبی وی ل پشت خو هیلاین دی هزرکته ئه مروقه نیتزیکي سه د سالان یی ژبای ، وحه تا ئه قرو ژی چو زانا نین مفای ژ وان کتیبی وی نه بین .

✿ سولتانی نافدار (موحهمد ئه لفاخی عوئمانی) هیشتا نه بوو بوو چارده سالی دهمی ل شوینا بابی خو سولتان مرادی حوکم دکر ، و اقا ههشتییه بیست سالییی بابی وی مر وئه و ل جهی وی بوو سولتان ، ودهمی ژییی وی بوویه بیست و دو سال وی برپار دا باژپری (قه سطره نطینی یی) بستینت ، ورؤژا وی ئه باژیره ستاندی ئه و چوو ل ههسپی خو سویار بوو و سوت

: « نوکه نهز یی نامادهمه د رپکا خودی دا بجرم ، ههچی یی بقیت شههید بت بلا بدهته ب دویف من شه » ، وچوو قهستا مهیدانا جیهادی کر وهنگی راههستیاهه تا مزینیا پیغه مبهری - سلاقی لی بن - ب جه ئینای ویاژیری (قهسطه نطینی یی) ب سهه دهوله تا ئیسلامی قه بهردای .
نهفه وئه هه مرۆف دیرۆکی بخوینت ب دورستی دی زانت کو جحیلن دیرۆکی ئافا دکهن .

ل بهر سیبهره خودی :

وچونکی جحیلنی دهمی خوین سهرمیا خودانییه ، وجحیله دهمی باش دبت دیرۆکه کا سهه بلند بو مللهتی خو ئافا دکهن ، و افا خراب دبت جفاکا خو خراب دکهن ، خودی جزایه کی مهزن بو وی جحیلی دهسینشان کری یی قی دهمی ههساس ژزی یی خو د عیادهتی خودی دا بدهته سهری ، نهو جزا زی نهوه خودی ل رۆزا قیامهتی دهمی تهنگافی دژوار دبت وی جحیلی ددهته بهر سیبهره خو ووی ژ تهنگافی یی وترسی رزار دکهن .

هزر بکهن نه هه ته خهیا سهنجان د نافا جفاکه کی دا وه لی هات بهری وان بمینته ل خودی ب تنی ، ترسا وان ژ خودی بت ، وئارمانجا وان رازیبوونا خودی بت ، ودهمی وان ههمی د

عیبادهتی خودی دا بچته سهری ، ئەو جفاک چەند دی جفاکە کا رحەت و تەنا و خیر خواز بت ؟ و جفاکە کئی ئە سەر لەنج د ناڤ دا دویری خودی بژین ، و د کار و کیریارین خو دا وان بهر ل خودی نەبت ، ئەو جفاک دی یا ب چ حال بت ؟

جیحیل دەمی هەر ژ جیحیلینی یا خو بو خودی بژیت و د عیبادهتی وی دا بژیت ئەو چەند مەعنایە کین مەزن ل نک خو پەیدا دکەت خو پئی هیژای هندی دکەت کو خودی سيبهرا خو ل وی بکەت و وی ژ تەنگافی پئی رز سار بکەت ، ژ وان مەعنايان :
۱- دەمی ئەو جیحیلینی یا خو د عیبادهتی دا ببهتە سهری ئەو ب پەنگە کئی واقعی بەرچاڤ دکەت کو ترسا وی وهیڤی یا وی هەر ژ خودی یە و ژ کەسی دی نینە ؛ چونکی ئە سەر ترسا ژ خودی نەبا ، وهیڤی یا قەنجی یا وی نەبا ، چو تشت نەبوو فی جیحیلی ژ هندی بدەتە پاش کو ئەو جیحیلینی یا خو د خرابی پئی دا ببۆرینت .

۲- ئەو ب فی کاری هندی ژی د هەینت کو بهری وی ل خودی بوویە و ئەڤ خو پاڤژ کرنا وی ژ بهر هندی نەبوویە دا خەلک مەدحین وی بکەن ، یان دا ئەو خو ب جلکە کئی درهوین نیشا خەلکی بدەت .

۳- نهو جحیللی د جحیلینییا خو دا بی ئه مرییا خودی
نه کهت ، نهو دی خو وه سستینت ههتا وه هداریییا دلچوون
وهه وایی نه فسی نه کهت ، وئه فه کاره کی ب ساناهی نینه ، فیجا
نهوی د فی جهر باندنا مهزن دا ب سه رکهفت یی هیژای هندیییه
خودی قه دری وی بگرت ووی بدهته بهر سیبهره خو .

(۳)

نهو زهلامی دلی وی ب مزهفتی فه گریدایی

سییهمین کهسی بهحسی وی د حه دیسی دا یی کو خودی
سیبهرا خو لی دکهت ووی ژ تنگافی یا رۆزا حه شری خلاس
دکته ، نهو زهلامه یی کو دلی وی ب مزهفتان فه رییدای :
﴿ سبعة يُظِلُّهُمُ اللهُ في ظله يومَ لا ظلَّ إلا ظله : الإمامُ العادلُ ،
وشابٌ نشأ في عبادةِ ربِّه ، ورجلٌ قلبُهُ معلقٌ في المساجدِ .. ﴾ نهو
زهلامه نهو یی دلی وی ل مزهفتی دژیت نه هر خو لهشی وی
ژ دهرقهی مزهفتی ژی بت ، وبهری خو بدهنی پیغه مبهری
- سلاق لی بن - ب چ رهنگ سالوخته تی فی زهلامی دا ، سوت :
زهلامه که دلی وی ب مزهفتان فه یی رییدایه ، یه عنی
هر وه کی دلی وی نه دنامه کی ژ وی جو دایه چ نهو - ب لهشی
خو فه - ل مزهفتی بت چ ژ دهرقهی مزهفتی بت دلی وی هر
یی ل مزهفتی ، تو دی بیژی دلی وی نهو چرایه یی ب دیواری
مزهفتی فه هلاویستی !

بۆچی ب مزگهفتن قه ؟

و چ حکمهت د هندى دايه دلى مروفته کى ب مزهفتان قه
يى ريډاي بت ؟ و چ مهعنا د مزهفتى دا ههيه ههتا وي بکته
ئافاهىيه کى جودا ژ ههرا ئافاهىيه کى يى ههبت ؟

مزهفت .. ئەف ئافاهىيى پوژى پينج جاران سازىيا خودى
لى دئيتته بلندکرن و ملياکهت ب چهنگين خو سيبهري لى دکهن
و ب نامادهبوونا خو رحهتيى لى بهلاف دکهن ، ئەف جهى پوژى
پينج جاران نقيژکهر سهريين خو بو خودى ل سهر عهردى وى
ددانن ، ئەو جهه يى ل نک خودى ژ ههرا جهه کى دى ل
عهردى خوشتقيتر ، وه کى د وي هديسى دا هاتى يا موسلمى
ژ ئەبوو هورهيرهى قه وهاستى ، دبيت : پينغهسبهري - سلاف
لى بن - سوت : ﴿ أحب البلاد إلى الله مساجدها ﴾ .

مزهفت ئەو جهى پيروزه يى مروفى خودان باوهر ژ روئاهىيا
وى دنوشت ، ودلى خو ژى تى دکهت ، وپى پاقر و بزوين
دکته ، لهو ههردهم ئەو ب وي جهى قه دئيتته ريډان وژى
خهريب دبت ، وحهز دکته ژى دوهر نهکتهفت .

سازىيا ئيسلامى ژ مزهفتى رادبت و ل مزهفتى بلند دبت ،
لهو مزهفت د چاڤين مروفى موسلمان دا نه ئافاهىيه که وه کى
ههرا ئافاهىيه کى دى ، بهلکى ئەو ب وان رامانين د ناؤ خو دا هل

دگرت راستکر نه که بؤ وی جبهانا ل ره خ ودؤریگن وی دهگزییت
و ژ دهستی کهر بی ونه فیانی وسهردا چوونی دنالت ، مزگه فتکه نگه و
جهگی رؤژی پیگنج جگاران خگه لکی ل سگه دل پافکزییی و سگنگ
فره هی یگی ورووحانیگه تی کگوم دگگهت ، خگودان بگه ری قه سگتا
مزگه فتی بکهت ب نافی شگوین ده سگتی دنیگایی ژ سگه نه نکدامین
لهشی خو دبهت و خو پافر دکهت ژ نوی قه ستا فی جهی دکهت ..
وگافا ب ژور کهفت دوریشگمی وی ویگی هگه که سگه کی ل فگی
جهی (الله اکبر) ه ، سه ری وی بلا چهنندیی بلند ژ ی بت ل فگی
جهی دی چگه مینت ودانتکه نگاخی ، هگه وه گگی مزگه فتی ب فگی
چهندی دفتیت خودانیین خکو وه تگی بگه هینت گکو نابکت سگه ری
که سی ب سه ری هه فالکی وی بکهفت ، یگان روی یگی وی ژ یگی
هه فالگگی وی جگودا بگت . بگهس ل مزگه فتی یگه مرو فینگی ب
جوانتگرین و کاملتگرین رهنگ دئیته پیش چاف .

موسلمان ، نه گه ب فی رهنگی د مزگه فتگی بگهت ، ده می
ل مزگه فتی نامگاده دکت دلگی وی وه سگا دی ژ نایگه تین خگودی
فگه خگگوت وه کگگی ره هین داری ژ نافی فکه دخون و بگه لگین وی
ب خهمل دنگیخن .. ورؤژا موسگلمان ب فگی رهنگی د مزگه فتی
دگه هشتگن مزگه فتی نهو دگو هگارتن ودگین وان زینگدی دگرن ،

ونه گهر جههك ههبت دل لگگی زینگدی بگت چكاوا دل پیئغه نائیئگه
گریدان ؟

زهلامین مزگهفتان :

د حه دیسا خو دا پیئغه مبهرا گ سگلاڤ لگگی بگن گ ناشگهرا دگگهت
گگگو مزگهفتی زهلامین خو ههنه ، یین کورابوون وروینشتنا وان
ل مزگهفتان ، نهوین نه گهر هات و جاره کی بو ریئغه برنا ژین وژیارا
خو ژ مزگهفتی دهر که فتگن زی دلگین وان هگهر ل ویکری دمیگن ،
هگگهوه گگگوه گگی بگوویه جاره کی مرؤفه کی نه فینگدار فکالی وی
ل جهه کی بت ودلگی وی ل جهه کی دی ؟ ب له شی خو فه د نکاڤ
خه لکی دا بت ودلگی وی ل هندافی وی جهی بت یی جه ژیکه ری
وی لگی ؟ گگگه هگگا زه لامگین مزگهفتی زی ب فی ره نگینه .. ئیک
ژ وان یی ل مالا خو ودلگگی وی یگی مزگهفتی ، نزانگت گگهنگی
دهمی نفیژی دی ئیت دا رییکا مزگهفتی بگرت ، ودا هوین بکران
کانی نهو کینه دلین وان ب مزگهفتان فه دگریدای وهرن دا پیئغه
فه سگتا نگاڤ میگرگین سگوننه تی وزانگایین سگوننه تی بگگهین ؛ دا
سالکوخه تین زهلامین مزگهفتان بهرچاڤ بکهین .

۱- زهلامی مزگهفتی نهوی خودی وی روژا قیامه تی ددهته بهر
سیبهرا خو نهوه یی نفیژین خو یین فهرض ل مزگهفتی دگگهت ،
وگافا دهنگی بانگی دئییتی بلا چهند یی خگگودان عگگوزر زی بگت

نه شیت خو بگرت وقهستا مزهفتی نه کهت ، ئیمامی ذهه بی
ژ ئیمامی مهزن بابی عهبدللاهی شیرازی قهده وهیژت دبیژت :
نساخییهک ل فی ئیمامی هه بوو ته نشتا وی ژ بهر دئیشا ، افا
نساخییا وی لی دئاریا نه دشیا ب ریشه بچت ، فینجا دهمی
بانگ دهاته دان وئهو یی نساخ وی داخواز ژ زهلامه کی دکر
دهات ئهول پشتا خو دکر ودبره مزهفتی ، ئینا هندهک هه فالین
وی ئوتی : تو بچی فی زهجهتی بو خو چی دکهی ، ئه هر تو
نه ئییه نفیژی ژی خودی ل ته نارت چونکی تو خودان عوزری ؟
وی ئوته وان : چی افا هه وه وهل (حي على الصلاة)
بوو وهه وه ئهز د نافر ریزا نفیژی دا نهیتم ، بزنان ئه وهنگی
ئهزی د قهبری دا . وحارثی کورپی هه سسانی ئیک
ژ صهحابی یین پیغه مبهری بوو - سلاقی لی بن - ئیمامی طه بهرانی
ژی قهده وهیژت ، دبیژت : وی شهفا وی ژنکا خو قه وهاستی
هاته نفیژا سپیدی ، ئینا هندهکان ئوتی خو ل شهفا زافاینییا
خو ژی تو دئیه نفیژا سپیدی ؟ وی ئوت : ب خودی ئه و
ژنکا من ژ نفیژا سپیدی دویر بکهت چو خیر د سهری نابت .

وحرصا وان ل سهر چوونا مزهفتی خو ل دهمی نساخییی
ژی ژ بهر هندی بوو چونکی ئهول وی باوهری بوون کوب
تنی منافق خو ژ نفیژا ب جماعهت ددهنه پاش ،)

موسلم) ژ عهبدللاهی کورپ مهسعوودی فه دگوهیزت ، دبیزت :
(من ثم ددیتین منافقه کی ناشکهره نهبا کهسی ژ مکه خکو ژ نفیکزا
ب جماعت نه ددا پکاش ، وئیک ژ مکه دا ئیکت یگی دهگزیت دو
زهلامان ملین وی دگرتن ههتا دئینا د نافرینزی دا) .

وچگکو ننگکگی وان دزانی کانئ هاتنا مزگهفتی بکو کرنگا نفیکزا
ب جماعت چ مهعنا د پشت را ههیه ئیک ژ وان (تکه قیما) وی
بگکو زهلامکان ب هکنکدی بوو کانئ (حرصا) وی ل سهر نفیکزا
ب جگمگاعت چهنده ، ئیگراهیمی ته یگمگی گ خودی ژی رازی
بت گ دبیزت : نه گهر ته دیگت زهلامکه کی سسگتی د (ته کیگرا)
ئیکی دا کر دهستان ژی بشو . یه عنی نهو زهلامی لگهزی ل هانگکا
نکفیکزا ب جگمگاعت نه کهت وهند خو کیگرو بکهت هتا ئیمام
دچگکنکه د نفیزا دا ژ نوی بیته مزگهفتی ژی بی هیفی بهه چو خیر
د سهری وی نینه ، فیجا پا هکویگن بگکو وی زهلامگی چ دبیکزن
نهوی ههر نه بیته نفیزا ب جگمگاعت ، چ خیر دی د سگهری وی
بت !؟

ئیمگامی ننگرمذی ژ نه نه سگی گورپ مگالکی فکه دگوهیزت ،
دبیزت : ﴿ من صلی لله أربعین يوماً فی جماعة یدرک التکیرة الأولى
کتب له براءتان : براءة من النار ، وبراءة من النفاق گ هه چکی بی
چل رۆژان نفیزان ب جگمگاعت بگکو خودی بکهت وبگه هتکه

(ته کبیرا) ئیککی بهربوونا ژ ئاری و ژ نفاقی دی بۆ وی ئیته
نقیسین ﴿ .

زانایی مهزن سهعیدی کورپی موسهییی دبیژت : ئەفه سهه
ساله بانگ نههاتییه دان ته هر ئەزل مزهفتی نههم ، ودبیژن :
پینجی سالان نقیژهکا وی یا ب تنی ژی بی جماعت نهبوو ،
ویست سالان وی پاتکا کهسی د نقیژی دا نه دیت بوو ؛ چونکی
هر ساژ ئەول رینا ئیککی بوو .

۲- زهلامی مزهفتی ئەوه یی مزهفتی حسیب بکهت مالا
خۆ ، وکانی چاوا هر کهسهک ل مالا خۆ ههست ب خوشییی
ورحهتییی دکهت زهلامی مزهفتی ژی دهمی دچته مزهفتی
وهسا ههست ب خوشییی و دلفرههییی دکهت و (مهلهل) بۆ
ژی چی نابت ، سهحابییی پیغه مبهری (ئەبوو دهردائی) دهمی
شیرهت ل کورپی خۆ دکرن دوتی : کورپی من بلا مزهفت
مالا ته بت ؛ چونکی من یی هوهر پیغه مبهری بووی - سلاڤ
لی بن - دوت : ﴿ هندی مزهفتن مالین تهقوادارانه ،
وههچییی مزهفت مالا وی بت خودی کهفالهتی ب رهحمی
ودهربازبوونا ل سهه صراطی بۆ بهحهشتی ددهتی ﴿ .

ودهمی عومهری کورپی عهبدلعهزیزی یی جحیل بابی وی ئەو
هنارته مه دینی دا فیبری ئەدهب وزانینی بت ، ووی ئەو دانا بهر

دهستی زانایی ناقدار صالحی کوری کیسانی ، دبیژن : جاره کی
عومەر نه سهشته نقيژا ب جماعت ، ئينا سهيدايی وی سوتی :
بوچی تو سیرو بووی ؟ وی سوت : من سهری خو شه دکر ..
سهيدای سوتی : وه لی هات شه کرنا سهری ل نک ته ژ هاتا
نقيژا ب جماعت فهرتر بت ؟ ورا بوو کاغزهک بو بابی وی
هنارته مصری وئه ف سوجهته بو وی فه چرا ، ئينا بابی عومهری
مروقهک هنارته مهدينی سوتی : بچیه نک کوری من و د هل
نه ناخفی هتا تو سهری وی نه تراشی ، ئهو مروقه هات وسهری
عومهری ب ميزانی تراشی !

مهعنا وان عهيايین خو ل سهر هندی تهريهت دکرن کو ئهو
مز سهفتی حسيب بکهن مالا خو وتشهک ل مالی وان ژ چوونا
مز سهفتی سیرو نه کهت .

۳- زهلامی مز سهفتی ئه وه یی دهمی ژ نقيژای خلاس دبت
ودزقرته مالا خو سوهی وی دمینه ل بانگی کانی کهنگی دی
دهمی نقيژا دی ئیت دا جاره کا دی بزقرته مز سهفتی ، (بن
ماجه) ژ ئه بوو سه عیدی فه دوهيژت ، دبیژت : پیغه مبهری
- سلاقی لی بن - سوت : ﴿ألا أدلکم علی ما یکفر الله به الخطایا
ویزید فی الحسنات ؟ إسباغ الوضوء علی المکروهات ، وکثرة الخطا
إلی المساجد ، وانتظار الصلاة بعد الصلاة - سهری ئه ز وی تشتی

نیشا هه وه نه ده م بی خودی گونه هان پکی ژی دبگهت و خیران پکی
زیگده دگگهت ؟ ده سگنکفکیگنژ گرتنا مگام د سگه نه خوشگی یان را ،
و گه لهک هافینا بیگافان بگو مز گگهفتان ، و مانگا ل هیفی یگا نفیگزی
پشتی نفیژی ﴿ ۱ 》 .

و (بوخگاری و موسگلم) ژ نگه بوو هگورهیره ی فگه دگو هیژن ،
دبیژت : پیغه مبهری گ سلاف لکی بکن گ گگگوت : ﴿ لا یزال العبد فی
الصلاة ما دام فی المسجد ینتظر الصلاة ما لم یحدث گ هکنکدی عگه بگد
ل مگر گگه فکنکی بمینته ل هیفی یا نفیژی نگه و دی د نفیگزی دا بگت
هندی بی ب ده سنقیژ بت ﴿ ۲ 》 ، و د حه دیسه کا دی دا یا (نه هگه د
و نه بوو داوود و نه سائی) ژ نه بوو هورهیره ی فه دگو هیژن هاتییه ،
پیغه مبهر گ سلاف لکی بکن گ دبیگوت : ﴿ الملائكة تصلي علی أحدکم
ما دام فی مصلاه الذی صلی فیہ ما لم یحدث أو یقم : اللهم
اغفر له ، اللهم ارحمه گ هندی ئیک ژ هه وه ل جهی نفیژا خو بمینت
ده سنقیژا وی نه کهفت یان ژ جهی خو رانه بت ملیاکهت دو عایگان
بو وی دکهن ، دبیژن : یا ره بی گونه هین وی ژی به ، یا ره بیگی
ره حی بی به ﴿ ۳ 》 .

۴- زه لامین مز گهفتی نه ون یگین ب مالگکی خگو و ده سگتی خگو
پشکداری بی د ئافا کرنا مز گهفتان دا دکهن ، و ئیک ژ وان نه گگه
پیغه نه ئیت ژی فی پشکداری بی بگگهت د دل دا دی حگهز گگهت

کو خودی ہند شیان دابانی کوب وی فہ ہاتبا ئہو فی
پشکداری پی بکہت ؛ چونکی پیغہمبہر - سلاؤ لی بن - د
توتنہ کا خو دا (وہ کی ئبن ماجہ ژ ئیمام علی فہد سوہیزت)
دبیژت : ﴿ من بنی للہ مسجداً بنی اللہ لہ بیتاً فی الجنة - ہہچی پی
مزلہفتہ کی بو خودی ئاٹا کہت ، خودی مالہ کی بو وی د
بہحہشتی دا دی ئاٹا کہت ﴾ .

خیرا کرنا نقیڑوں ل مزگہفتوں ب جماعت :

و ژ بہر بہایی مزہفتی یی مہزن ل نک خودی ، و ژ بہر
رنگی یا لیک کو مہوونا موسلمانان خودی خیرہ کا مہزن
کریہ دنقیڑا ب جماعت دا یا کول مزہفتی دئیتہ کرن ،
پیغہمبہر - سلاؤ لی بن - (وہ کی بوخاری ژ ئہبوو ہورہبرہی
فہد سوہیزت) دبیژت : ﴿ صلاة الرجل في جماعة تزيد على صلته
في بيته وصلاته في سوقه خمساً وعشرين درجة - نقیڑا زہلامی
ب جماعت بیست و پینج دہرہجان ژ نقیڑا وی یا ل مال یان
ل بازاری پترہ ﴾ .

و د حدیسہ کا دی دا یا (ئہبوو نوعیم) ژ ئہبوو ہورہبرہی
فہد سوہیزت ، پیغہمبہر - سلاؤ لی بن - دبیژت : ﴿ ثلاثة في
ضمان الله عز وجل : رجل خرج إلى مسجد من مساجد الله عز
وجل ، ورجل خرج غازياً في سبيل الله تعالى ، ورجل خرج حاجاً -

یه‌عنی : سئی مرزوقل سهر بهختی خودینه یان ئه‌و دی وان ب سلامه‌تی زفرینته مال وکته خودان خیر یان زی ئه‌هر ئه‌و مرن دی وان به‌ته به‌حشتی ، ئه‌و ههر سئی زی ئه‌فنه : ئه‌و زه‌لامی بؤ کرنا نقیژی دچته مزه‌فته کی ژ مزه‌فتین خودی ، وئه‌و زه‌لامی دهر که‌فته جیهادا د ریکا خودی دا ، وئه‌و زه‌لامی دچته حه‌جی ﴿ ۱ 》 .

ویا ناشکهرایه ئه‌و که‌سئی ژ مالا خو دهر که‌فته مزه‌فتی بؤ کرنا نقیژی نه بؤ تشته کی دی ، ههر پیگافه کا ئه‌و ده‌افیت حه‌تا ده‌هته مزه‌فتی خودی دهره‌جیه‌کا وی بلند دکه‌ت ، وونه‌هه‌کا وی زی دبه‌ت حه‌تا ئه‌و ده‌هته مزه‌فتی ، وئه‌هر ئه‌و هه‌شته مزه‌فتی وه‌ندی ئه‌و یی ل مزه‌فتی بت و ژ به‌ر نقیژی بمینت نه ژ به‌ر چو تشتین دی ، ههر وه‌کی ئه‌و د نقیژی خیر بؤ دینه‌نقیسین ، وئه‌هر ژ نقیژی خلاص بوو وه‌ندی ئه‌و ل جهی خو بمینت ویی ب ده‌سنقیژ بت ملیاکه‌ت دوعایان بؤ وی ژ خودی دکهن ودبیژن : یاره‌بی سونه‌هین وی زی ببه ، وره‌حی یی ببه ، وتوبا وی قه‌بویل بکه . ودقیّت ژ بیر نه‌که‌ین زی کو حه‌ژیکرنا مروقی بؤ مزه‌فتان نیشانا حه‌ژیکرنا وییه بؤ خودی ؛ چونکی ئه‌وی حه‌ز ژ خودی بکه‌ت دی حه‌ز ژ مالین وی زی که‌ت ، قیجا مروقی باوه‌ری ب خودی ورزوا قیامه‌تی هه‌بت

چاوا دی خو ژ فئی خیرا مهزن بی بار کهت وسستی بی د فئی
کاری دا کهت ؟

هشیارن قس پهنگن صروفان بن !

وه کی مه مۆتی مزهفت مالا خودییه ، جهی کرنا عیبادهتی
وزکری خودییه ، وموسلمان دفت فئی راستی بی ژ بیرا خو
نهبن ، وئیکا هند نه کهن مزهفت بته جهی پتخورنا دنیایی یان
- حاشا - وه کی چایخانهیان بته دیوانخانه بو مروفین دنیایی ،
ئیمامی طهبرانی ژ عبدالله لاهی کوری مهسعودی فهد سوهرت ،
دیوژت : پیغمبری - سلاف لی بن - مۆت : ﴿ سیکون فی آخر
الزمان قوم یجلسون فی المساجد حلقاً حلقاً ، إمامهم الدنيا ، فلا
تجالسوهم ، فإنه لیس لله فیهم حاجة - ل دویمایا زهمانی هندهک
مروفت دی ههبن خهلهک خهلهک ل مزهفتان دی روینن ئیمامی وان
دنیایه ل نک وان نهرویننه خواری ، چونکی خودی چو پیتفی ب
وان نینه ﴿ .

د فئی هدیسا پیروز دا پیغمبر - سلاف لی بن - صهحابیین
خو ، وئومهتی ههمی بی ژی د ریکا وان را ، ل پهنگه کی مروفان
هشیار کهت ؛ دا نهو بی نهئینه خاپاندن ، چونکی دهمی مروفت
سهرفه سهرفه بهری خو ددهته وان هزر کهت نهو دباشن و
ژ زهلامین مزهفتانه ، ل مزهفتان کوم دبن ، وخو دکه نه خهلهک

خهلهك یی ب وان شارهزا نهبت دی هزرکعت نهول سهر
عیبادهتی وزکری خودی یین کوم بووین ، بهلی نه هر وی خو
نیژیکی وان کر و سوهی خو دا پست پستا وان دی زانت
سوحبت سوحبتا دنیاییه و خودی چو بار د روینشتنا وان دا
نیته .. ئەفین هه زهلامین دنیاییه هشیاری وان بن نه کهفنه دافین
وان !

(۴)

ئو ههردو زهلامین ل سهر فیانا خودی گه هشتینه ئیک

ل بهر دهستن نه قینن :

فیان .. ئو گولا جوانه یا خو ئه گهر بیتگه فه شگارتن ژى بیهنگا
وی ئهوا ژى دفرت وی ئاشکهرا دکهت ، ئو نکسیگره یا هیزه کا
عه جیب د ناه خو دا هل دگرت ودشیت دلگی گ ئه گهر چگه ند یگی
بی بها ژى بت گ بگوهورت وبکه ته ئو زیړی نه ئیته بها کرن .
فیان ئو دارا خه ملینه یا رههین خکو بهردده تگه نکاف کویراتی یگا
دلگی وچه قین خو دریتز دکه ته هگه می لایکین له شگی لگه و دی بیگی
ئه گهر کهسه کی فیانا وی یا ژ دل بت هه می نه نگدامین له شگی وی
وی کهشف دکهن .

و ژ تبعه تی مرؤفی یه ئو ههر تشته کی هه ی ل دو یف دلگی خو
هه دلسه نگینت : کانئ ئو تشت چهنه کاری ل دلگی دکهت ، یان
کانئ دل چهنه ب وی تشتی بی داخباره .. له و دی بینی تشگته کی
بی بها ل نکک ئه قینگداره کی هنگد بهگابی خکو یگی هگه می لگه و وی
نگاده تگه ب دنیا بی هه می بی ..

- بۆچی ؟

- چونکی ئەو بیرھاتنا دلی وی د لەل فی تشتی هەمی ئیکا
هند یا ژێ چیکری ئەو دنیا یی هەمی یی د فی تشتی را بیئت ..
ل دویف فی یا مه سۆتی مرۆف دشیئت بیژت : فیان ئەو کەسەک
دلی کەسەکی دی ب رەنگەکی وەسا بن دەستی خو بکەت کو
ئەو دنیا یی هەمی یی د ریکا وی را بیئت . وەر ژ بەر
فی چەندی بوویە (عاشق) ب (مەشووقی) دئیتە ناسین ، و د
کەفن دا یا هاتی یە سۆتن : بیژە من تو حەز ژ کی دکەمی ، ئەز
دی بیژمە تە کانی تو چ کەسی ! ونیزیک ژ فی مەسەلی پیغەمبەر
- سلافا لی بن - دیبژت : ﴿ الرجل علی دین خلیلە ، فلینظر
أحدکم من یخالل - مرۆفی ل سەر دینی وی یی ئەو حەز ژ
دکەت ، فیجا هەر ئیک ژ هەوە بلا بەری خو بدەتی کانی دی حەز
ژ کی کەت ﴾^(۱) . و دیبژت : ﴿ الرجل مع من أحب - زەلام یی
د لەل وی یی ئەو حەز ژ بکەت ﴾^(۲) .

(۱) ئەبو داوود و طەبەرانی فی حەدیسی ژ عومەری کوری خەططابی

فەدو هیزن .

(۲) بوخاری و موسلم فی حەدیسی ژ عەبدللاهی کوری مەسعودی

فەدو هیزن .

و نه گهر قهلهوی یا عهردی کار د باشگی یا بهر هگه می دا هگه بت ،
دل ژی نه گهر یی ساخلم بت فیانه کا پکاک دی لگگی شیگن بکت ،
نهو فیانا بهری خکو دانگی خکو دده ته بگکنندی یی ووی ژ کار تی کرنا
نگاخیی ورامگانین وی رز گگار د گگهت ، نیمگام نه هگه د ژ نگه بوو
هورهیره ی فکه د گوهیترت ، دبیزت : پیغه مبهری گ سلاؤ لگگی بکن گ
گگوت : ﴿ دا ناه بهزی یین خودی دا هنده ک بگه نی ههنگه پیغه مبهگر
وشه هید حه سویدی یی پی دهن ﴾ گگوتن : نگه و کینه بگه لکی نگه
حهز ژی بکهین ؟ پیغه مبهگری گ سلاؤ لگگی بکن گ گگوت : ﴿ نگه
هنده ک مرؤفن بو خودی حهز ژ ئیک ودو دکهن نه ژ بگر مالگه کی
یان مرؤفاینی یه کا وان دگه هینتگه ئیکک ، دیمگین وان رؤناهینگه ،
و نهو ل سهر هنده ک مینه ریژ رؤناهیی نه ، دهمی خه لک دترسن
نگه و نکاتر سگن ، وده مگی خکه لگگک ب خگگم دگگه فن نگه و ب خگم
ناکه فن ﴾ پاشی پگیگه مبهری گ سلاؤ لگی بن نهؤ نایه ته خوانکد : ﴿
ألا إن أولياء الله لا خوف عليهم ولا هم يحزنون﴾ .

مهزنتیرین قیان :

ههر فیانه کا هبت ب نه گهر وئارمانجکا دئیتگه هه لسه گه نگاندن ،
وهگندی نه گهرا پهیدا بوونا فیانی و نهو ئارمانجی خکودان دخکوزات
ب فی فیانی بگه هتی مهزنتگر و ب بهکاتر بکت ، بهگایی وی فیگانی
دی یی مهزنتگر بت ، وچونکی نه گهر وئارمانجین فیانگه کی هندگی

يین قيانا ژ بو خودی د مهزن نابن ، قيانا بو خودی بت دئیته
هژمارتن مهزنترين قيان .

وقيانا بو خودی نه هر مه بقیت ب کورتی بدهينه نیاسین دی
بیژین : هر قيانه کا نه هر خودانی باوهری ب خودی ورپوژا
قیامهتی نه با نه دبوو قيانا بو خودی یه ، و نه هر نه صلی قيانی هه بت
بهلی ژ بهر باوهری یا ب خودی ورپوژا قیامهتی زیده هی بته سه
وی قيانی نهو زیده هی د قيانی دا دی ژ قيانا بو خودی ئیته
هژمارتن .

وقيانا بو خودی ژی له لهك دهره جهنه ، یا ژ هه می یان
بلندتر نهو : مرؤف هز ژ ئیکی بکته نه کو دا تشتهك ژ وی
بگه هته مرؤف ، یان دا مرؤف ب رپکا وی خو بگه هیتته تشته کی
فایدی مرؤفی تیدا بت .. و نه هر هات و نه رهنگی قيانی ل نک
که سه کی پهیدا بوو غه ریب نه بین نهو هز ژ وی بکته و حهز
ژ وی ژی بکته یی حهز ژ وی بکته ، و حهز ژ هر ئیکی
په یوهندی ب وی ژی فه هه بت بکته ، حهتا (به قیه یی کورپی
وهلبیدی) دبیتژ : « نه هر خودان باوهری حهز ژ خودان باوهری
کر خو دی حهز ژ صه یی وی ژی کهت ! » .

وهندی نه رهنگی حهز ئیکرنی ل نک خودی یی بلند ه خودی
قيانا خو بو عهبدی پیقه ری ددهت :

نیمامی موسکلم ژ نگه بوو هگورهیره ی فکه دگو هیزت ، دبیگوت :
پیغمبر گ سلاؤ لگی بن گ دبیگوت : ﴿ جگاره کی زه لامگه کی قه سگتا
گونگده کی دی گگر دا سگهرا بر ایگه کی خگو بگدهت ، نینگا خگودی
ملیا که ته که هنارته د ریکا وی دا ، گافا گه هشتی بی وی ملیا که تی
گگوتی : دی گگیگه چگی ؟ وی گگوت : دی چمه نکک بر ایگه کی
خگول فگکی گوندی ، وی ملیا که تی گگوتی : نهری ته قه نجی گه که
د گهل وی کری به فینجا ته دقیت ژ بهر هندئ بجی به نکک ؟ وی
گگوت : نه ، به لگی نهز بو خودی هز ژ وی دکهم ، وی ملیا که تی
گوتی : نهز قاصدی خودیمه بو ته دا بیژمه ته کو خگودی حگهز ژ
ته کری به وه کی کو ته هز ژ وی کری ﴾ .

و د حدیسه کی دا پیغمبر گ سلاؤ لگی بن گ ناشگهرا دگگت
گگوت نه رف رنگی فیانی نیشانا هه بوونا باوره ی بی یه ل نک خودانی
، نهو باوره ی یا مروؤ شرینی یا وی سح دکت ، دهمی دبیگوت :
﴿ ثلاث من کن فيه وجد حلاوة الإيمان أن يكون الله ورسوله أحب
إليه مما سواهما وأن يحب المرء لا يحبه إلا الله وأن يكره أن يعود في
الكفر كما يكره أن يقذف في النار ﴾ سگی سالگوخهت هگه نگه
هه چی بی نهو ل نک هه بن نهو دی تام که ته شرینی یا باوره ی : کو
خگودی وی پیغمبر گه ری وی ل نککک وی ژ هگگر تشگگته کی دی
دخو شتقیگر بن ، و حگهز ژ مروؤفه کی بکهت بو خودی نه ژ بهر چو

تشتین دی ، ووهسا بو وی نهخوش بت ل کوفری بزقرت کانئ
چاوا وی نهقیئت بیته هاقیتن د ناری دا ﴿^(۱) .

و ژ بهرهمی مفادار یی ئەفقیانه دههینته خودانی ئەو
خودی ژی ههز ژ وی دکهت ، وهکی پیغمبهه - سلاق لی بن - د
هه دیسه کا قودسی دا ژ خودایی مهزن فهه وهیژت : ﴿وجبت
محبتي للمتحابين في - قيانا من بو وان واجب بوو یین کو ژ بهر من
ههز ژ ئیک دکهن ﴿^(۲) .

ودو کهسان ئەهر بو خودی ههز ژ ئیک ودو کریی باشتهر
ل نک خودی ئەوه یی پتر ههز ژ ههفالی خو بکهت ، وهکی
د وی هه دیسی دا هاتی یا ئەنهس ژ پیغمبهه - سلاق لی بن -
فهه وهیژت ، دبیژت : ﴿ما تحابَّ اثنان في الله تعالى إلا كان
أفضلهما أشدَّ حباَّ لصاحبه - نینه دو بو خودی ههز ژ ئیک بکهن
ئەهر یی باشتهر ژ وان ئەو نهبت یی پیر ههز ژ ههفالی خو
بکهت ﴿^(۳) .

(۱) بوخاری وموسلم فی هه دیسی ژ ئەنهسی فهه وهیژن .

(۲) حاکم فی هه دیسی ژ موغادی فه وهیژت .

(۳) بوخاری د (الأدب المفرد) دا ، و ئبن حبان و حاکم فی هه دیسی
فهه وهیژن .

ئەفە - ب كورتی - ھندەك ژ وی فینقی بووی - ل نك خودی -
بۆ خودانی ب قی فیانی قە دئیت ، فینجا چەند یا پیتشییە مرۆف
خۆ ژ قی خیرا مەزن بی بار نەكەت دا ل نك خودی یی خودان
قەدر بت .

مافیئ ئەف قیانه واجب دكەت :

قیانا بۆ خودی نە سۆتنەكا ب دەفییه مرۆف بیژت ، یان
خوزییهكا ب دلاییه مرۆف راپھیلت ، ئە ھەر دو كەسان بۆ خودی
ھەز ژ ئیک ودو کر ئەف ھەژیکرنە ھنگی دی یا دورست بت
ئە ھەر ھەردو لا ب وان ھەق و حوقوقان رابوون یین ئەف
قیانە ل سەر وان واجب دكەت ، ودا كو مرۆف ب دورستی ب
فان ھەقان رابیت پیتشییە یی پی زانا بت ، و ل قیری ئەم ب
كورتی دی ئیشارەتی دەینە ھندەك ژ وان مافان یین قیانا بۆ
خودی وان ل سەر خودانی واجب دكەت .

مافی ئیکی : د مالی وی دا :

دو مرۆف دەمی بۆ خودی ھەز ژ ئیک ودو بکەن ، ھەقی ھەر
ئیکی دكەفتە د مالی یی دی دا ، وئە ھەر وان ئەف ھەقە ب جھ
ئینا ھنگی ئەو ب دورستی دی ھیزای ھندی بن خودی ھەز
ژ وان بکەت ، وەکی (عوبادەیی کوری صامتی) ژ پیغەمبەری
- سلاؤ لی بن - قەد سوھیزت ، دبیژت : ﴿ خودی دبیژت : حقت

محبتي للمتبادلين فيّ - فيانا من بو وان حهق بوو يپن د رپکا
من دا مالی ددهنه ئیک ودو ﴿١﴾ .

وهاریکرنا مروقی بو برایی وی ل سهر سی دهرهجانه :
یا ئیکی : کو تو هنده کی ژ مالی خو یی زنده بدهیی آفا ئه
ههوجه بوو بیی ئه و داخواری ژ ته بکته ؛ چونکی ئه هر ته هند
خو سرت ههتا ئه و بیته خو ههوجهیی ته بکته ئه و تو ب حهقی
برایینی رانه بووی .

یا دووی : کو تو وی وه کی خو حسیب بکهی ، وئهو تشتی
ته بو خو بقیته ته بو وی ژی بقیته ، (حهسه نی به صری)
به حسی صهحابی ان دکته و دیبژت : ئیک ژ وان کراسی خو
ئهو د خو دئالاند دکره دو پرت ئیک بو خو دهیلا ویا دی ددا
برایی خو یی بی کراس .

یا سیی : کو تو وی ب بهر خو بیخی و تشتی تو ههوجه
بییی تو بهی بدهیه وی چونکی ئه و ژی یی ههوجهیه ،
وئه فه بلندترین دهرهجهیه یا کو مروقین سه رپشک ژ خودان
باوه رین راستگو ب تنی دهه نی .

(١) (ابن أبي الدنيا) فی حه دیسی فه د سهیترت .

مافی دووی : د له شی وی دا :

کو نهو ب خو ب کارئ وی رابیت وهو جهی یی وی بو
بقه تینت .

نه هر هات و فیانا مروقی بو برایه کی وی بو خودی بت
دقیقته نه فیانه ئیکا هند ژ وی چی بکته کو نهو هه می هیز
وشیانین خو بیخته د خزمه تا وی دا نه هر هات وهو جاره کی
هه وجهی وی بو ، و له له زانایین ئیکی یین فی ئومه تی
د سوت : نه هر تو هه وجهی برایه کی خو بو وی و ته هه وجهی یا
خو سه هاندی ووی چ بوو ته نه کر ، تو نقیژی ل سهر وی بکه ..
یه عنی : وی ژ مرییان بهژمیره .

د حه دیسه کا دورست دا پیغمبه ر - سلاف لی بن - دیبژت : ﴿
أحب الناس إلى الله تعالى أنفعهم للناس .. ولأن أمشي مع أخ في
حاجة أحب إلي من أن أعتكف في هذا المسجد شهراً .. ومن مشى
مع أخيه في حاجة حتى تمياً له أثبت الله قدمه يوم تزل الأقدام -
خوشتقیترین مروقل نک خودی نهو وی پتر مفای بگه هینته
مروقان ، و نه هر نه ز د هه وجهی یا برایه کی دا بچم ل بهر من
خوشتقیتره ژ هندئ کو نه ز هه یقه کی ئعتکافی ل فی مز هفتا خو
بکهم ، وهه چی بی د سهل برایه کی خو بچت هه تا هه وجهی یا

وی بو بقده تیبت رږوژا پی دته حسن خودی پی پی وی دی موکم
کته ﴿^(۱)﴾ .

مافی سییی : د نه زمانی وی دا :

کو وان ناخفتنان بیژتی یین وی پی خوش بن و ب جوانترین
نافی وی سازی بکته ، ووان سوتین وی پی نه خوش بن د دهر
حدها وی دا نه بیژت ، چ نه وی حازر بت چ یی حازر نهبت ، یی
ساخ بت یان یی مری بت ، و نه هر نیکی ب خرابی به حسیی وی
کر و نه وی یی حازر نهبت دقیت نهو بهر هفانی یی ژی بکته ،
و د حه دیسه کی دا یا نه همد و نه بوو داوود ژ پیغه مبهری - سلافا
لی بن - قه د سوهیزن هاتییه : ﴿ ههر کهسه کی موسلماننه کی
ل جهه کی و هسا شهر مزار بکته یی کو پی ل حورمه تا وی لی
بیته دان و نامویسا وی بیته کی مکرن ^(۲) ، خودی ژی ل جهه کی
و هسا دی وی شهر مزار کته یی وی دقیا نهو لی هاتا
ب سهر نیخستن ، و ههر کهسه کی موسلماننه کی ل جهه کی و هسا
ب سهر بیخت یی کو پی ل حورمه تا وی لی بیته دان و نامویسا
وی بیته کی مکرن ، خودی ژی ل جهه کی و هسا دی وی

(۱) برینه : (السلسلة الصحيحة) یا شیخی نه لبانی - خودی ژی رازی بت -
ژماره (۹۰۶) .

(۲) یه عنی : غه بیه تا وی لی بیته کرن و نهو بهر هفانی یی ژی نه کته .

ب سه ر ئیخت یی وی دقیما نهو لی هاتبا ب سه ر
ئیخستن ﴿﴾ .

هه ر وه سا دقیت نهو وی نصحت بکته ورپکا باش نیشا
بدهت ، وبه ری وی بدهته وی کاری یی خیرا وی یا دین ودنیایی
تیدا ، وهه ردهم دوعایان بو وی بکته .

مافی جاری : نه رتنا ل خه له تی یین وی :

مرؤف نینه خه له ت نه بت ، ودو مرؤقان نه سه ر بو خودی چه ز ژ
ئیک ودو کر ، وقیانا خودی نهو سه هاندنه ئیک ، دویر نینه
جاره کی ئیک ژ وان بکفته خه له تی یه کی هنگی چی نابت یی دی
یی لی ب هیجهت بت و ژ بهر فی خه له تی یی پشت بدهتی ،
به لکی دقیت نهو یی دل فره بت ولی نه رت .

ودقیت ژ بیر نه کهین کو خه له تی دو خه له تی نه : خه له تی یا
د دهر حه قا دینی دا ، وخه له تی یا د دهر حه قا هه قالینی وبراینی یی
دا .. نه سه ر خه له تی یا وی د دهر حه قا دینی دا بوو دقیت نهو خو
ژی نه دهته پاش ؛ دا پتر نهو ب ناف خه له تی یی فه نه چت ، به لکی
دقیت وی شیرهت بکته ورپکا باش نیشا بدهت دا نهو ل خو
بزقوت ، ژ خو نه سه ر بو وی مسو سه ر بوو کو نهو ل خو نازقوت
دقیت نهو پشتا خو بدهتی به لکی پشتدان هنگی ئیکا هند ژی چی
بکته کو نهو ل خه له تی یا خو لیقه بت . وخه له تی یا وی نه سه ر

د دهر حهقا ههفالیښی دا بت دقیت ئیکجار لگی نکه گرت ، ویکو
پیشییه ئه ل بگیگرا خو بینین کو نه گهر مروثه سهره خهله تی بیان ل
ئیک ودو بگرن کهسی چو ههفال نامینن .

مافی پینجی : دلساخی یا د دهر حهقا وی دا :

گگکو هگگرا بگگاش ژئ بگگت ، و دخیگرا وی دا بگت ، و
وهفگاداری یی د گگل ب گگار بینگت وهگه فالیښی یا دوژمنگین وی
نه کهت ودوژمنای یا ههفالین وی نه گگت ، و خکول سگهر سگهری
مهزن نه کهت ، و د گهل وی یی طه بیعی بت نه ته کلیفکه کا زیگده
ل خو بکهت ونه باره کی گران ل وان بگگت ، ژ ئیمگام جه عهگهر
ئه لصادقی دئیه فه گوهاسگن دبیژت : گرانگترین برای من ل بهر
من ئه وه یی ته کلیفی ل خو دکهت بو من وئزه یی طه بیعی نکه بگم
د گهل ، ویی ژ هه می بیان سفکنگر ل بهر دلگی من ئه وه یگی ده مگی
ئزه د گهل ههر وه کی ئزه د گهل خو .

دو نمونه بین کورت :

ل دویمه یی گگهره م گگهن د گگل فکان هگهر دو نکمگکو ونه بین

کورت ژ دیرژ کا مه :

۱- موحه مگه دی گگوری مونگادری دبیگرت : جگاره کی نکه ز

وخه لیلی فراهیدی ب ریشه دچوین نه عالا من قه تیا ، من بگهری

خو دایئ وی ژى نهعلا خو ئیخست و خو پیخاس کر من گوتی :

ئهفه چیه ؟ گگوت : دا نهز ژى وه کی ته گئی بیم !

۲- ئیگرهیمئ کورئ ئهدهمی وهندهك ههفالین خو جگاره کئ

ل سهفهره کئ بوون ودنیا یا سار بوو ، گاڤا لگئی بوویگه شگهڤ نگه و

چوونه د مزگهفته کئ فه ، مزگهفت یگا بگئ دهر گگهه بگوو ، ده مگئ

سگپئدی نگه و رابگووین وان دیگت ئیگرهیم د دهر گگهه دا یگئ

راوهستیایه وان گگوتئ : ته خیره ؟ وی گگوت : شقئیدی من خگئ

کربوو دهر گهه دا سهر مال هه وه نهدهت .

وهگگه ژئیه بیگژین : ده مگئ هگه دیس دیگگوت : (رجگلان گ دو

زهلام) مهخسه د پئ ئه و نینه کو ژن ناکه فنه د بن فی حوکمی فه ،

وفه رق نینه دو زهلام بو خودئ هه ز ژ ئیک بکهن ، یگان دو ژن ،

حوکم هه ر ئیکه ، وخیر ژى هه ر ئیکه ..

(۵)

**نهوره لامي ژنکه کا خودان مه نصب وجواني
داخو ازا خرابی یی ژئی بکته نهو بیژت :
نهر ژ خودی دترسم**

نهغه توخمی پینجییه ژ وان هفت توهمان یین پیغمبهری
- سلاؤ لی بن - د هدیسا خو دا به حس ژئی کری کول رپوژا
قیامه تی خودی سیهرا خو لی دکته ده می ژ سیهرا وی پیقه تر
چو سیهر نه هین .. ﴿ سبعة يُظِلُّهُمُ اللهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا
ظِلُّهُ : الإمامُ العادلُ ، وشابُّ نشأَ في عبادَةِ رَبِّهِ ، ورجلٌ قلبُهُ معلقٌ
في المساجِدِ ، ورجُلانِ تَحَابَّبا في اللهِ اجتمعا عليه وتفرقا عليه ، ورجلٌ
طلبتهُ ذاتُ مَنْصِبٍ وجمالٍ فقالَ إني أخافُ اللهُ .. ﴾ ، ومه خسه د
پی مروفتی ده همنه پاقژه یی کو ژ ترسین خودی دا خو
ژ خرابی یی دده ته پاش ل وی ده می هه می نه هرین وی بو
بالقه ددهن هین .

بۆچی زهلام ؟

دههمهن پاقزی یا کوب عه ره بی دبیژنی (عه فاف) ، ئیک ژ وان ئەخلاقین باشه بین کو پیتقییه زهلامی خودان باوهر وژنا خودان باوهر ههر دو ل نک خو پهیدا بکهن ، وههچی بی ژ وان فی ئەخلاق ل نک خو پهیدا بکهت دی د چافین خودی دا ب قه در کهفت ، ودهره جین وی ل دنیا بی وئاخره تی دی بلند بن ، ئەفه تشته کی ئاشکه رایه .. به لی دبت ل فی ری پسیاره ک بیتسه کرن : ئه ری بۆچی د فی هه دیسی دا ب تایبه تی به حسی زهلامی هاته کرن و ووت : ئەو زهلامی ژنکه کا خودان مه نصب و جوانی داخوازا خرابی بی ژی بکهت ئەو ژ ترسین خودی دا خو بدته پاش و داخوازا وی نه چت ، و بۆچی نه د ووت : ئەو ژنکا زهلامه کی ب فی رهنگی وی بۆ خرابی بی داخواز بکهت .. ؟

به رسف یا ئاشکه رایه .. چونکی زهلام ده می د حالته کی ب فی رهنگی دا خو ژ کرنا خرابی بی دده ته پاش ، ئیخلاصا صافی پتر یا ل نک هه ی ، وئه هر پسیار بیتسه کرن : چاوا ؟ دی بیژین : زهلام ده می خو ژ فی کاری دده ته پاش ب تنی ترسا خودی یه وی دده ته پاش ونه چو تشتین دی ، کهسی های ژی نینه ووی نابینت هه تا ئەو ب ترست ، و خودانا داخوازی ژن ب خو یه ، یه عنی : ژ فی لای بی ژی ئەو بی پشت راسته ، و کاری

وی ب دویماهی هاتنا خرابی بیی خلاص دبت ، وچو شوینوارین فی
کاری ل وی دیار نابن کو ئهو ژئی بترست ، لهو دهمی ئهو
دبیژت : (إني أخاف الله) سوتنا وی دی خوری یا ژ دل بت ،
نه وهکی ژنکی ئهوا ئحتماله کا مهزن ههوی کو شوینوارین فی
کاری لی دیار بن ، ومهخسه دا مه پی نه مانا کچینی بیی و بوونا
بچویکی یه ، ئهوا دی بته ناشکهراترین دهلیل ل سهر وی ،
ومهزترین له عنهت د ستوی وی وبنه مالا وی دا .. وخو ئه هر
ئهو یا شویکری ژی بت ئحتمالا مهزن ئهوه بهری ههر تشته کی
هزرا وی بو هندی بچت کو مهسه لا وی ناشکهر ا بت وبتنه
ئه هرا هندی ئهو بیته بهردان ومرؤقین وی خو ژئی بهری کهن ،
قیجا ئهو د ناؤ جفاکی دا هاقیتی بمینت ، ئهو ژی ئه هر ما ساخ
!

ژ بهر فی ئیکی دهمی ژن د فی حاله تی دا دبیژت : (إني أخاف
الله) ئحتمالا مهزن ئهوه ئهو - ژبلی خودی - ژ دویماهی یا فی
کاری ژی بترست ، مهعنا : ترسا وی خوری ژ خودی نابت ،
وومان تیدا نینه ئه هر هات وژنهک ههبت بکهفته د فی حاله تی دا
وترسا وی ژ خودی ب تنی بت ونه ژ چو تشتین دی هنگی ئهؤ
حوکمه (کو خودی سيبهرا خو لی دکهت) دی ژ وی ژی

گگرت ل دویگف قاعیگدهیی (الإحکاق بنهگی الفکارق) نگهوی
نوصوولگی بهحس ژئ دکهن .

ژنا خودان مه‌نصب وجوانس :

ونهو ژنپن نه‌ف ساکۆخه‌ته ل نک ههین : مه‌نصب ، یه‌عنی : مال
مگه‌زنی وزه‌نگینگی وسگه‌لته‌نه‌ت ، وجگوانی ، یگه‌عنی : جحیلینگی
ونه‌گه‌رین (نیغرائی) ، دبژاره‌نه ، ودکیمن ، وعگه‌ده‌تی ژنکی‌یگه
ئه‌گهر مه‌نصب وجوانی ههردو ل نک گگۆم بگورون نگه‌و خگۆ گگران
دگگه‌ت ، وئیکا هند دکه‌ت زه‌لامان مراد بت جاره‌کی هگه‌ما وی
ژ دویرفه‌ بینن ، فیجا نه‌گهر هگات وژنگه‌کا ب فکی ره‌نگگی ژ فکی
بلندی‌یی هانگگه‌ خگورای وی بی زه‌لام چو زه‌جه‌تی پیقه‌ بگه‌ت نگه‌و
ب خو‌ بی‌ت و ل جهه‌کی وه‌سا خو‌ بو‌ وی پیشگکیش بگه‌ت گگور
یی دویر بت ژ چافین هگه‌مگی زیره‌فانگان ، هگنگگی ترسگا خگودی
نه‌بت چو ناسته‌نگ د ری‌کا وی و خرابی‌یی دا نامینن .

شگه‌یتان ، هگه‌وایی نه‌فسگی ، دلچگورون ، مگه‌یلا زه‌لامگی یگا
خورستی بگۆ ژنگی ، نه‌فکه‌ هگه‌می دی وی بگهر ب خگرا بگدی‌یی فکه
پالده‌ن ، ب تنی ترسگا خگودی دی میتکت وی پاشگفه‌ لگگی ده‌ت ،
وزه‌لامین سه‌رپشک وبژاره‌ نه‌بن گگه‌س نه‌شگیت سگه‌ره‌فنی ژ فکی
ئمتحانی ده‌ریاس بیت .

ئيسلام .. ودههمەن پاڤژئى :

رۆژا ئيسلام هاتى بهرى هەر تشتهكى پيئنج پيئشى بۆ مروڤى دهسنيشانكرن وئو مهنهه ج دانا بئى كو فان هەر پيئنج پيئشىيان پپاريزت ، و سهفه كا مهزن ل وان مروڤان كر يئىن كو لئى دهريپيئ پئى ل ئيئك ژ فان هەر پيئنج پيئشىيان بدانن ، وئەڤ پيئشىيه ئەڤهه : دين ، عقل ، نفس ، مال ، ونامويس . ووهكى ئاشكهرا نامويس نايئته پاراستن ئە سهر جفاكه كا دههمەن پاڤژئى نهئته دانان ، ژ بهر قئى چهنديئ ئيسلامئى مهنههجه كئى رپئك و پيئك بۆ دههمەن پاڤژئىيان دانا و ژ موسلمانئى خواست ئەو پيئگيرىيان ب قئى مهنههجه بكهت ؛ دا جفاكا موسلمانان جفاكه كا نموونهيى بت ، و مروڤه دهمئى ئايهتئىن قورئانئى وحهديسيئ پيئغه مبهرى - سلاق لئى بن - دخوينت ، بناخه يئىن قئى مهنههجه باش دببنت ، و ژ وان بناخه يان :

١ - حهرامكرنا بهريئخوڤدانئى :

بهريئخوڤدان (نهظهه) تيره كه ژ تيرين ئبليسى ، وقاصده كه ژ قاصدين دههمەن پيسىيان ، و پيئگافا ئيئكىيه خودانى بهر ب خرابيى قه دبهت ، وههر جاره كا رئى بۆ قئى چهنديئ هاته قه كرن رومان دئى ههبت كو خرابيىيان دئى هههه د دويف دا بيئ ، ژ بهر قئى چهنديئ خودايى مهزن ازى يهك بۆ زهلامين

خودان باوهر وئیکا دی بو ژنین خودان باوهر ناراسته کر کو نهو چاقین خو ژ بهریخودانا حهرامیی بیپاریزن : ﴿ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ بَعْضُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ . وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ . تَوْنَهُی موحه مه د ، بیژه میړین خودان باوهر بلا نهو چاقین خو ژ وی تشتی بگرن یی بو وان حهلال نهبت ، وبلا نهو نامویسا خو ژ حهرامیی بیپاریزن ، نهفه بو وان پاقرتره . هندی خودی یه ب کارئ نهو دکهن یی شارهزایه . وتو بیژه ژنین خودان باوهر ژی : بلا نهو چاقین خو ژ حهرامیی بیبگرن ، ونامویسا خو ژ تشتی حهرام بیپاریزن .. ﴿ [النور : ۳۰-۳۱] .

۲- حهرامکرنا تیکه لیلی :

ونه هر بهریخودانا زهلامی بو ژنی ، وژنی بو زهلامی تشته کی حهرام بت ، پا تیکه لیلیا بی توخویب د ناقبهرا ژن ومیران دا ئیکجار یا حهرامه ؛ چونکی نهفه تیکه لبوونه پتر ریکی بو خرابیی خو ش دکته ، ومروقه نه هر بهری خو بدته تاوانین خرابیی نهوین د ناقبهرا زهلام وژنکان دا روی ددهن دی بینت پترییا وان ژ نهجمای تیکه لبوونا بی توخویبه یا کو د ناقبهرا ژن ومیران دا هه ی . ژ بهر فی چهندی پیغمبره - سلافة لی بن - د هدیسه کی دا دیبوت : ﴿ ایاکم والدخول علی النساء - نه وه بت

هوین ب سهر ژنکان شه بچن ﴿^(۱)﴾ ، وئەف پاشقەلیدانه ژ بهر
هندییه دا ئەو تیکەلی پەیدا نەبت یا خرابی د دویش دا دئیت .

۳- حەرامکرنا دەرکەفتنا ژنی ژ مال ب پەنگەکی بی ستاره :

بی کو ب عەرەبی دبیژنی : (تەرج) ، نایەتە کا قورئانی
دبیژت : ﴿ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى -
وهوین د مالین خو دا روین ، وئە سەر بو کارەکی پیتقی نەبت
هوین ژ مالین خو دەر نە کەفن ، وهوین خەملا خو بەر چاڤ
نە کەن ، وەکی ل دەمی جاهلیەتا یەکی بەری هاتنا ئیسلامی ژنان
دکر ، ووەکی لەهەک ژن ل فی دەمی ژی دکەن : کو خو
رویس ورسوا دکەن ، ودئینە بەرچاقین خەلکی ﴾ [الأحزاب :
۳۳] .

۴- حەرامکرنا فاحیسا زنايي :

د هندهك جاهلیه تیئ کەفن ونوی دا کرنا فاحیسی ئەوا دبتە
ئە سەرا بەرزەبوونا نەسەبی کارەکی شەخصییه ودکەفتە ژیر
مەسەلا ئازادی یا کەسایەتی ، و ب دیتنا وان کرنا فی خرابی بی
- ئە سەر تەعدایی تیدا نەبت - کارەکی دورستە وکەسی حەق نینە
مایێ خو تی بکەت ، د شریعەتی خودی دا وە نینە ، ئەف کریارە
دئینە هژمارتن تاوانەک د دەر حەقا جفاکی دا لەو یا هاتییه

(۱) بوخاری وموسلم فی حەدیسێ ژ عوقبەیی کوری عامری فەد سوهیزن .

حهرامکرن ، وجزایه کی مهزن ژی - د دنیایی وئاخره تی دا - یی
بو هاتییه دهسنیشانکرن ، وئهؤ ههرامکرنه ژی ههر ژ بهر هندئی
یه دا دههمه ن پاقرییا مروؤقان بیته پاراستن .

۵- ههرامکرنه به لافکرنا خرابییی د ناؤ جفاکی دا :

چ ب ریټکا به لافکرنا کرنا خرابییی ب خوؤ بت ، یان ژی
ب ریټکا به لافکرنا دهنگ وباسین خرابییی بت ..

ئیسلامی له له ک ته ئکید ل سهر موسلمانن کرییه کو ئهو
نه بته ئامویره تی به لافکرنا خرابییی ودهنگ وباسین وی د ناؤ
جفاکی دا ؛ چونکی یا زانایه کو به لافکرنا به حسی خرابییی د ناؤ
خه لکی دا وان ل سهر کرنا خرابییی بسته دکهت ، و ژ لایه کی
دی فه ئیسلامی جزایه کی دژوار بو وی که سی دانابه یی ئه زمانی
خوؤ دهر حهقا نامویسا خه لکی دا دریش دکهت و ب خرابی
به حسی وان دکهت و بی به ختییان ب دویش فه دنت .

۶- هه لاکرنا ژن ئینان وشویکرنی :

ودانانا مه نه هجه کی پیټکهاتی بو (زهواجی) پیټخه مهت پاراستنا
پاقرییا جفاکی و دویر کرنا خه لکی ژ کرنا خرابییی ودههمه ن
پیسسییی .

ب قی مه نه هجه پیټکهاتی ئیسلامی بهر هریان کر کو
جفاکه کا پاقر و بزوین ئافا بکهت ، دویر ژ فاحیسی و خرابییی .

پيكا پزگار بوونئ : خودوير كرن ژ هه واپئ نه فسئ ..

وه كي ئاشكهرا مروؤف نه شيت بگهته فئ دهره جي ژ دههمه ن
پاقرئ بيئ يا هه ديس ژئ دبيژت هه تا ريكا رز اربوونئ ب كار
نه ئيت ومه خسه دا مه ب وئ ريكي خودوير كرنا ژ هه واپئ
نه فسئ يه .

ويسيار ل قيروي ئه فهيه : ئه ري چاوا مروؤف دي شيت خوؤ ژ
هه واپئ نه فسئ دوير كهت و ژ ئيخسيري يا دلچوونين ئه رزان
رز اركهت ؟

د بهر سقئ دا زانايئ مه زن ئيمام (ئبن قهيم) بيست ونه ه
خالان ده سنیشان دكهت ، هه ر كهسئ وان ل نك خوؤ پهيدا
بكهت دي شيت ژ فئ ئيخسيري بيئ رز اركهت (1) ، ل قيروي
ئهم دي هنده ك ژ وان خالان بهر چاؤ كهين :

يا ئيكي : دقيت بهري هه ر تشته كي مروؤفي هند شيان هه بت
كو صه بري ل سه ر نه وه دارئ يا هه واپئ ونه فسئ ودلچوونان
بكيشت ، وهند زيره كي ژئ هه بت كو ته حه مملا هه ر
نه خوشئ يه كي بكهت يا د فئ ريكي دا بگه هتي .

يا دووي : ودقيت ئه و باش ل بي را خوؤ بينت كو ئه و خوشئ يا
ب ريكا تي كرنا هه واپئ نه فسئ ده هته وي خوشئ يه كا

(1) د كتيبأ خوؤ (روضة المحين ونزهة المشاقين) دا .

بهروهخته ، وئه گهر ئه و د گهل خووشی یا ناخره تی یا بهردهوام بیته
قیاسکرن ههر چو حسین بۆ وی نایته کرن .

یا سکی یگی : نگه و خکوشکی یگکا مگروؤ پگی دحه سکییت ده مگی
گوهداری یا فه رمانا خودی ل سهر حسکیبا نه گوهداری یا هگه وایی
نه فسگی دگگهت ، گه لگه ک ژ وی خووشکی یی مهز ننگره یگا نگه و پگی
دحه سکییت ده می ئه و گوهداری یا هه وایی نه فسی دکهت .

یا چاری : ده مگی نگه و ل بیگرا خوؤ دئینت کو ئه و سگهر که فنی
ژ وی هه قهر کی یی دهر کهفت یا نه فسا وی ئه و ئیخسکتی یی ، نگه و
دی ههست ب خووشی و شرینی یا سهر که فنی کهت .

یا پینجی : دقیت ئه و باش بزانت کو ئه و خووشی یا سگهر که فنی
یا ئه و بی دحه سکییت گه له ک ژ وی خهم و شه رمزاری یی باشتگره یگا
ب سگهر وی دا دئینگت ده مگی نگه و گوهداری یا هگه وایی نه فسگی
دکهت و بی ل ئه مری خودی ددانت .

یا شهشی : ده می ئه و ل بگیگرا خوؤ دئینت گکو خکودی نگه و بگو
طاعگه تی خکو دایگه نگه گکو دا نگه و سگهر بگهر دای بگزیت و بگهس
دلچووین خوؤ تیر بکهت ، وپاشی ئه و هزرا خوؤ دهندی دا دکهت
کو وی نارمانج ژ هه بوونا خوؤ ب جه ئینا که یفگه کا مگه زن دی بگو
وی چی بت .

يا حفتی : دقيت نهو هنرا خو د هندى دا بکته کانى
وهدارى يا وي بو ههوايى نهفسى ودويکهفتنا وي بو دلچوونان
دى چ مغاي سهينتى وبهري وي دى دهته کيښه ، پاشى بلا نهو
وي چهندي د هل وي نهجمي قياس بکته يى کو نهو دى
سهنتى نه هر هات ووي نهمرى خودى ب جه ئينا ، هنگي
نهو دى زانت چهنده جوداهى يه کا مهزن د ناقبهرا ههرودو حالتان دا
ههيه .

يا ههشتى : نهوي وهدارى يا خودى بکته ودويکهفتنا
نهفسى وشهيطانى نهکته ، بهايى وي ل نک خودى و ل نک
بهزيان ژى دى مهزن بت ، ونهفه بو وي ژ هندى چيتره کو نهو
دهمهکى کورت ب خوښيى بحهسييت پاشى تام بکته
خه مگينى يى ، وبهايى وي د چافين خودى ويين خه لکى ژى دا
نه مينت .

يا نههى : دقيت نهو ل بيرا خو بينت کو نهوي دويکهفتنا
ههوايى نهفسى بکته نهو خو دکهته عهبدى نهفسا خو ، ومروڤى
عهقلدار قه بويل ناکته ژبلى خودى عهبدينى يا کهسى دى
بکته .

يا دههى : دههى نهفسا وي بهري وي ددهته خرابى يى
ودلچوونان دقيت نهو ل بيرا خو بينت کو ريکا جهههههه

ب خووشی بیان یا هاتییه ره شانندن وه کی پیغمبههر - سلاقلی بن د
حه دیسه کا خو دا دبیژت : ﴿ حفت الجنة بالمکاره وحفت النار
بالشهوات - به حهشت ب نه خووشی بیان یا هاتییه په رژانکرن ،
وئار ب خووشی بیان یا هاتییه په رژانکرن ﴾^(۱) .

یا یازادی : دقیت ئهول بیرا خو بیت کو ئهوی نه شیته خو
نه شیته که سی دی ، وجیهادا د هل نه فسی بناخهیی هه
جیهاده کا دییه .

دههمه ن پاقرئ وژیبرنا گونههان :

وئهو قهنجییین خودی د هل مروقی دههمه ن پاقر دکهت
له کن یا ژ هه مییی مهزنتر ژیبرنا ونه هییه یا کو دبه ئه ههرا
هندی کو خودی ل ناخه تی وی بدهته بهر سیهرا خو .

عبداللاهی کوری عومهری دبیژت : پیغمبههری - سلاقلی بن
- سوت : ﴿ کفل مروقه کی ئسرائیلی بوو ، خو ژ چو ونه هان
نه ددا پاش ، جاره کی ژنکهک هات شیست دینار ژئ خواستن ،
وی ل سهر کره شهرت کو داخوازا وی بو ب جه بینت بهرانبهر
هندی کو ئهو بو خرابییی خو ب دهست فه بهر ددهت ، اقا قیای
شهرتی خو ب جه بینت ژنکی کره ری ، ئینا کفلی سوتی :
بوچی تو دکیهه ری ما من ته عداپییهک ل ته کرییه ؟ وی

(۱) بوخاری وموسلم فی حه دیسی فه دوهیژن .

(٦)

ئەوزەلامی

خیری ب دەستی راستی بدەت

یئی دەستی چەپی یی بەهسیت

ئەفە ژى ژ وان توخمانه یین خودی رۆژا قیامەتی وان
دەتە بهر سيبهرا خوۆ ووان ژ ترس وسەهمی رز سار دکەت ؛
چونکی مروقی ب فی رەنگی بت یی مەرد وخیرخوازه ژ لایەکی
فە ، و ژ لایەکی دی فە ئەو یی دلپاک وموخلصه ، و دەمی پینغەمبەر
- سلاقی لی بن - بهحسی فی خیرکەری دکەت دیبژت : ﴿ ورجلٌ
تصدقَ أخفى حتى لا تعلمَ شماله ما تنفقُ يمينه - ئەو مروقی خیری
وہسا دەت کو دەستی وی یی چەپی نەزانت کانی دەستی وی یی
راستی چ دەت ﴾ ، و ئە ھەر ئەو خیرا خوۆ وەسا فەشیرت کو
نیزیکە ژ خوۆ ب خوۆ فەشیرت مەعنا ئیکجار ئەو دی وی ژ
خەلکی دی فەشیرت ، و ئە فەشارتنە بو ہندییە دا تاما رجمەتی یی
ژی نەئیتە سەحکرن ، و دا ئەو مروقی خیر د ھەل دئیتە کرن
شەرمی ژ خوۆ نەکەت .

ونه گهر ژ تبيعهگه تي مروفتكي بگت حگهز ژ مالگي وكومكرنگا وي
بكهت ، دانا خيري دبتنه باشكترين نيشگان ل سگهر راستگگويييا
مگروفتگكي خيبركهر كو فيانا وي بو وي خيرا ل نك خودي هگهي
ژ فيانا وي بو مالگي دنيايي پكنگره وئه فكه پشككه كه ژ رامانگا وي
حگه ديگگسي نهوا نه حمده وموسلم فه دگوهيزن يا كو تيدا هگاتي :
﴿ والصدقة برهان ﴾ .

بهايي خيبركهن :

چونكي مروفتي ژ بهر خودي دهستي خيگري وهاريكگارييي بگو
كه سين پيشي دريژ دكهت بهري وي ب تني دمينته ل وي خيري
يا ل نك خودي ههي ، وئهو ب دانا خيري چو مفايين بهروهخت
ناخوازت ، خودي بهابه كي مگكهزن دا وي وكاري وي ، ونككهو
ژ وان تهقواداران هژمارت يين ميگراتگرييا وي بهحه شتي دگهن
يا فرههيا وي هندي عهد وعگه سگمگانان ، وه گكي گكگوتگي :
﴿ وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ
أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ . الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ
الْفَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾ وهكگويكگگگگگ
ب گوهدارييا خودي ويغه مبهري وي لهزي بكن دا غهفراندنه كا
مهزن ژ نك خودايي خكو ب دهست خكو فكه بيگن ، وبهحه شگته كا
بهرين ، يا فرههيا وي هكگدي عگه سگمگانان وعگهردى ، خكودي

بۆ ته‌قواداران ئاماده‌كړی‌یه . ئه‌وین مالی خو ل بهر فره‌هی یی
وته‌نگاځی یی خه‌رج دكهن ، وئوین ب صه‌بر كیشانی كه‌ربا دلئ
خو دادكهن ، وئو هر شیان و ان یین زورداري لیکری لی
دبۆرن . وئو هه‌ ئه‌و قه‌نجی‌یه یا خودی هه‌ز ژ خودانین وی
دكته ﴿ [آل عمران : ۱۳۳-۱۳۴] .

و ل جهه‌كی دی خودایی مه‌زن ئاشكه‌را دكته كو دانا
مروځی بۆ خیری مروځی ژ ئا نری جه‌هنه‌می دپاریزت ، وه‌کی
سوتی : ﴿ وَسَيَجْزِيهَا الْآتِقَى . الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى . وَمَا لِأَحَدٍ
عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى . إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى . وَلَسَوْفَ يَرْضَى
- وئهو دی ژ وی جه‌هنه‌ما هلکری ئیته دویرکرن یی له‌له‌کی
ب ته‌قوا بت ، ئه‌وی پیخه‌مه‌ت خیری مالی خو خه‌رج دكته .
وئهو دانا وی بۆ خیری نه‌ ژ بهر هندی‌یه دا قه‌نجی‌یه‌کا وی
بزقپینت یی باشی‌یه‌ک دهل وی کربت ، به‌لکی مه‌خسه‌دا
وی پی ئه‌وه خودایی وی یی بلندتر ژ وی رازی بیت ، وپاشی
د به‌حه‌شتی دا خودی وی تشتی دی ده‌تی یی ئه‌و بی رازی بیت ﴿
[اللیل : ۱۷-۲۱] .

و د سوتنه‌کا خو یا دی دا خودایی مه‌زن مه‌ته‌له‌کی بۆ کارئ
خیرکه‌ری دئینت و دبیزت : ﴿ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٍ وَاللَّهُ

يُضَاعَفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ . الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تُمْ لَا يُتَّبَعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنَّا وَلَا أَدَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ . - وتشتی ژ هه می یان مه زنتری خودان باوهر مفای بو خو ژئی دبینت خهر جکرنا مالیه د ریکا خودی دا . ومه ته لا خودان باوهرین مالی خو د ریکا خودی دا خهرج دکهن وهکی مه ته لا وی دندکیه یا ل عهرده کی باش دئیته چانندن ، فیجال سهر بنا خو شین بت وحفت تا ژئی بچن ، ههر ئیکی سولیه ک پیغه بیت ، ههر سولیه کی سه دندک پیغه بین . وخودی خیری بو وی زیده دکهت یی وی بقیته ، ل دویف وی باوهری وئی خلاصا تمام یا کو د دلی وی خیرکهری دا هه . وقه نجی یا خودی یا فرههه ، وئهب وی بی زانابه یی هیژای وی قه نجی بی بت ، ب ئیه تین به نی یین خو یی نا ههداره . ئه وین مالی خو د جیهادی ودانا خیری دا خهرج دکهن ، پاشی پشتی وان خیرین ئه و ددهن ئه و چو منه تی ب دویف خیرا خو رال وی ناکهن یی وان قه نجی د سل کری ، ئه وان خیره کا مه زن ل نک خودایی وان بو وان ههیه ، ودهمی ئه و تینه نک خودی چو ترسل سهر وان نینه ، وئهل سهر وی تشتی د دنیا یی دا ژ دهست وان دهرکهفتی ب خهم ناکهفن ﴿ [البقرة : ۲۶۱-۲۶۲] .

و ژ بهر کو ئه و کهسی خیری ددهته کهسی پیشتی ئه و
چافهری بی دانا خودی دکهت ، خودی کاری وی وه کی قهره کی
د هل خودی هژمارت و وت :

﴿ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴾
- ئه و کی یه یی ژ دل مالی د ریکا خودی دا خهرج دکهت بیی
وی بکهته منته یان نه خوشی بی بی بگه هینته وی یی ئه و خیری
د هل دکهت ، قینجا دا خودایی وی خیری بو زیده بکهت ،
و جزایه کی ب قهر ، کو به حه شته ، بو وی ههیه ؟ ﴿ [الحدید :
۱۱] ، وئفه سازی یه کا نازکه بو خودان باوهری مالدار دئیه
پیشکیشکرن کو ئه و مالی خو د ریکا خودی دا خهرج بکهت و
ل هیقی بی بت کو خودی جزایه کی مهزتر بدهتی ، وه کی
خودی ل جهه کی دی سوز ب وی چهندی دایی دهمی وتی : ﴿
إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ
وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ - هندی ئه و یین خیری ژ مالی خو ددهن ژ ژن
و میران ، و خهرج یین باش د ریکا خودی دا خهرج دکهن ؛ دا
خودی ژ وان رازی بت ، خیرا وی چهندی بو وان دئیه
زیده کرن ، و د سهر هندی ژی را خیره کا بهره وام و مشه ، کو
به حه شته ، بو وان ههیه ﴿ [الحدید : ۱۸] .

نهفه ل ناخه تی ، و د دنگایی ژی دا خیرگر فایگدهی دگه هینتگه
خنگو دانگی ، د حگگه دیسه کا قودسی دا نهوا (بوخاری و موسلم)
ژ (نهبوو هورهیره ی) فه دگوهیزن ، دبیزت : پیغه مبهری گ سگلاف
لکی بن گ گگوت : ﴿ خودی دبیزت : (أنفق أنفق علیک) مالگگی
خهرج بکه نهز ژی دی ل سهر ته خهرج کهم ﴾ .

ودانا خیری ئیکا هند دکهت مروقی خیرکه بکه فنگه بکه وان
دوعایگان یگین ملیاگگهت بگو خیرگگهران دگگن ، وه گگی د وی
حه دیسی دا هاتی یا (بوخاری و موسلم) فگه دگوهیزن : ﴿ ما من
یوم یصبح العباد فیہ إلا ملک ان یسألان ، فیقول أحدهما : اللهم
اعط منفقاً خلفاً ، ویقول الآخر : الله اعط ممسکاً تلفاً گ ههر روزه کا
ل بهزیان بته سپیده دو ملیاکهت دئینه خواری ، ئیک دبیزت :
یا ره بی هه چی بی مالگی خهرج بکهت تو بو بگه دهل فه گگه ، ویگی
دی دبیزت : یا ره بی هه چی بی مالگی خهرج نه کهت تو مالگی وی
بته لینه ﴾ .

ودا پکنگر بگگو مه ناشکه را بیت کو دانا خیری مفایه کی مگهزن
د دنیایی دا گ بهری ناخه تی گ دگگه هگگیکنگگتگه خودانی ، پیغه مبهری
گ سلاف لکی بگن گ سگه رهاتی یا وی زه لامگی بگو مگه فگه دگپرت یگی
خودی سهرا دانا وی بو خیری قه نجی به کا مگهزن د گگل گگری ،
پگیگه مگکه ر گ سلاف لکی بن گ دبیزت :

﴿ جاره کی زهلامهك ل چۆلی بوو ، سوھل دهنگه کی بوو
ژ ناڤه عهوره کی هاتی دۆت : ههڤه بیستانی فلانی ناڤه بده ، فیجا
وی دیت وی عهوری خو خوار کر وچوول هندافی عهرده کی
تزی کهفرین رهش باری ، وثاڤا وی عهوری هه می کۆم بوو
وجۆکهك ژ بهر چوو ، نهو زهلام ل دویف ئافی چوو کانئ دی
ههته کیڤه ، وی دیت نهو ئاڤ ب نك بیستانه کی فه چوو ،
ودیت زهلامهك یی راوهستایه مهڤه کا د دهستی دا یی بهری جۆکا
ئافی ددهته بیستانی خو ، ئینا وی زهلامی پسیارا ناڤی خودانی
بیستانی ژئی کر ، وی ناڤی خو بو دۆت ، دیت نهو ناڤه یی ژ
عهوری هاتیسه سوھان . خودانی بیستانی سۆتی : بوچی تو
پسیارا ناڤی من دکهی ؟ وی سۆتی : حال ومهسه لاین من
عهوره کی نهڤه نه ، فیجا من دڤیت بزائم کانئ تو چ ل بیستانی
خو دکهی ؟ خودانی بیستانی سۆت : مادهم ته هو سۆت نهز دی
بو ته بیژم ، ده می بیستانی من دئیتته بهری نهز بهری خو دده می
کانئ دی چ ژئی ئیت ، وی بهری نهز دکمه سی پشک ،
پشکه کی نهز دکمه خیر ، وپشکه کی نهز وعه یالی خو ژئی
دخوین ، وپشکه کی بو سۆفی رادکه م ﴿^(۱) . ژئی حه دیسی
ئاشکه را دبت کو دانا خیران دبتته نه ههرا هندئ کو خودی

(۱) وه کی نهڤه د وموسلم ژ نه بوو هورهیره ی فه د سوھیزن .

بهره كه تي بهاڦيٽه ناڦ مالگي مرؤڦي وقهنجييان د گگهل بگگهت ، نكه
 ب تي هنده بگه لكي دانگا خگيگري د بگگه نكه گگهرا هگگگدي گگو
 خودئ ئاتاف ونه خوشييان زي ژ مرؤڦي بگده ته پاش ، (حكا كم)
 ژ (نكگه نكگه سي كوري مالكي) فه دگو هيزت ، دبيژت : پيغه مبهري
 گ سلاڦ لگي بگن گ گگگوت : ﴿ صنائع المعروف تقى مصارع السوء
 والآفات والمهلكات ، وأهل المعروف في الدنيا هم أهل المعروف في
 الآخرة ﴾ گ كرنا فكهنجييان خگوداني ژ دويمگاهييين خگراب وئانگاف
 وتيبرنان خلاس دكهت ، وخوداني قهنجييي ل دنيايي خگودانيين
 قهنجييينه ل ئاخره تي ﴿ . وچونكي هندهك كهس هه نه هزر دگگن
 دانا وان بگگگو خگيگري دي بته نه گهرا كي مبونو مالگي وان پيغه مبهر
 گ سلاڦ لگي بن گ د دهديسه كا خو دا دبيژت :

﴿ ثلاث أقسم عليهن : ما نقص من مال عبد من صدقة ، ولا
 ظلم عبد مظلمة صبر عليها إلا زاده الله عز وجل عزاً ، ولا فتح
 عبد باب مسألة إلا فتح الله عليه باب فقر ﴾ گ سگي تشگت هه نكه نكه ز
 سويندي ل سهر دخوم ، مالگي عه بگده كي ب دانگا خيره گگي گگيم
 نه بوويه ، وزورداري ل عه بده كي نه هاتي به كرن ووي صه بر كي شا
 بگت نه گگه خگودي نكهو سگه رفه راز نكه كر بگت ، ونينگه عه بگدهك

دەر که هگه کی خگگارو کی بی شه گگهت نه گگهر خگگودی دهر گگههی
فه قیگری بی ل وی فه نه کهت ﴿^(۱)﴾ .

پهنگین خیبران :

دفیگت نه ئیتگه هزر گگرن گگو خیگر بگهس نگهوه مگروؤ ماگه کی
بهر گگهفتی بده ته کهسه کی پیثقی ، خیبر ب دیتنا ئیسلامی گه لگهک
ژ فکی ئیکگی بهر فره تگره ، وینخه مگهت دیار کر نکا فکی راسگتی بی
پیغه مبهر گ سلاف لگی بگن گ د چگه ند حه دیسگه کین خگو دا ئاشگه را
د کهت کو مه جالگی خیگری زیگده یگی بهر فره هگه ، وبهر چافنگرین
حه دیس د فی دهر باره بی دا نه وه یا پیغه مبهر گ سلاف لگی بن گ تیدا
د بگیزت : ﴿ وکل معروف صدقه گ ههر قهنجی یه کا ههبت خیره ﴾
^(۲) ، و د حه دیسه کا دی دا هاتی یه : ﴿ کل معروف صدقه ، وإن
من المعروف أن تلقى أخاك ووجهك منبسط إليه ، وأن تصب من
دلوك في إناء جارك گ هگهر قهنجی یه کا هگهبت خیگره ، و ژ
قهنجی یه کو تو پیشوازی یا برایی خو بگه کی ونگو یگی نافکچگگاؤ
فه کری ، و کو تو ژ سه تالا خو بکه یه ئامانی جگگرانی خگو ﴾ ^(۳) .

(۱) وه کی نه حمه د و ترمذی ژ نه بوو که بشه ی فه دگو هیزن .

(۲) نگه حکمگه د و بگو خکاری فی حکه دیسی ژ جابری فه دگو هیزن ، ونگه حکمگه د
و مگوسلم و نه بوو داوود ژ حگو ذه یفه ی .

(۳) نه حمه د و ترمذی و حاکم فی حه دیسی ژ جابری فه دگو هیزن .

وقبنجی وخیر ب گهلهك رهنگان هه نه :
گگه فگهنجی یا ب دلگگی نگهوه تگه خیگر بگژ هگه می مرؤفگان بشیگت
وحه سویدی و دلپهشی ل نک ته نه بت .

گه وقبنجی یا ب دهستی نهوه تو تشکته کی بدهیگه که سگه کی یگان
بدهیه فی ؛ دا مفای بو خو ژئی بینت .

گه وقبنجی یا ب دهفی نهوه تو خیری نیشا مرؤفان بدهی و بگه ری
وان بدهیه ریکا راست .

گگه وقهنگه جگدی یا سگه ره ده ری بی نگهوه تگه ب نه خلا فگه کی بگاش
تیکه لگدی بی د گگهل خگه لکی بگگه ی ، و د گگهل وان یگی نافچگاؤ
فه کری ونهرم و حه لیم بی .

گه خو ده می بو خودی تو حه قی خو ل دویش خگه لکی بگه رده ی
ژی بو ته ب خیر دئیته حسیبکرن ، وه گگی گگو تگو گگه رده نا وان
که سان نازا بکه ی یین نه خوشی گه هاندی به ته ، یگان به حسگی تگه
ب خرابی کری ، یان تشته کی ته بری .

گه وخو صه برئینانا مرؤفه کی غه ریب نهو ژی بو خودانی خیره !
گه وده می تگگو فایده یگه کی دگه هینی یگه حه یوانه تگه کی تگه و ژی
خیره .

ودفیگت نه ئیگه هزر گگرن گگو خیگرا د گگهل مرؤفگی زهنگین
حسیب نابت ، ونگه و گگگو تنا تگو گگگه مگگه گگو ه لگگی دبگت ده مگی

هندهك دبیژن : فلانی خیر پی ناچن ، گگوته کا نهیا شهرعی به (۱)
پیغمبر گ سلافا لگی بگن گ دبیگوت : ﴿ کل معروف صنعته إلى غنی
أو فقیر فهو صدقة گ هگهر قهنگجکی یکه گگا نگکو د گگهل
زهنگگیکنکه کی یان فهفگیگره کی بکهی نهو خیره ﴾ (۲) .

توره و نادابین خیر کرنی :

دانا خیری د شریعتی ئیسلامی دا هژماره کا نگوره و نادابان بو
هده ، مروفی خیر کهر دقیت پیگیگری بی بی بکهت ؛ دا خیرا خو
پویچ نه کهت ، ژ وان نگوره یان :

۱- دقیت دانا وی بو خیری بو کنگاری ب خگگودی ب تنگی
بت ، و ب وی ئیه تی دا خگودی ژ وی رازی بیگت ، نگه گگو بگو
هندی دا مه دحین وی بیته کرن ، یان دا خو ژ وی کهسی بلنگدتر
بیبت یی نهو قهنجی بیی د گهل بکهت .

۲- نهو مالگگی نگه و خیگری ژی ددهت دقیت مالگگی وی یگی
حلال بت ؛ چونکی مالگی حلال نه بت خودی قه بویل ناکهت .

(۱) و نهفه نه به حسی زه کاتی به ؛ چونکی نهو کهسین زه کات پی دچن خگودی
بین ده سنیسان کرین ، وژیلی وان چی نابت مروفه زه کاتی بده ته که سگه کی
دی .

(۲) طه بهرانی فی حه دیسی ژ ئگن مه سعودی فه دگو هیزت .

۳- دڦیت ئه و خیرا خو به طال نه کهت ، ب هندی کو بکهته منهت ونه خوشی پی بگه هینته وی کهسی یی وی خیر د هل کری ، و ژ بهر هندی یا هاتیسه ـوتن : ئه هر ئیکی قهنجییهك د هل ته کر همی افا بیژه وچو جارن ژ بیر نه که ، وئه هر ته قهنجییهك د هل ئیکی کر چو جارن نه بیژه .

۴- دڦیت مروقی خیر کهر همی اقان هنر بکهت ئه و خیرا ئه و ددهت تشته کی کیمه ؛ چونکی چی افا وی هنر کر خیرا وی لهک یا مهزنه دی غورور بو چی بت و دی هنر کهت کاره کی مهزن وی یی کری ، ب عه کسا وی مروقی خیر د هل دئیه کرن ، دڦیت ئه و وی خیری مهزن بینت یا د هل وی دئیه کرن ، ئه هر خو یا بچویک ژی بت ؛ دا شوکرا وی قهنجی پی بکهت .

۵- دڦیت ئه و لی بگه رییت خیرا خو بدانته وی جهی خیر پی مهزن دبت ، و مه خسه دا مه پی ئه وه : ئه و خیری د هل مروقین ته قوادار بکهت یین بهایی وان ل نک خودی یی مهزن ، و مه عناقی ئه و نینه خیر ل که سین دی ناچت ، به لی خیرا د هل چاکان ل نک خودی یا ب بهاتره .

۶- هندی خیر یا قهشارتی بت چیتره ؛ دا یا ژ ریمه تی پی دویر بت ، و یا ناشکه رایه کو ئه و خیر کهری رۆژا قیامه تی

خودی سيبهري لى دکهت نهوه يى خيرا خو ب رهنگه کى
قهشارتى ددهت ، بهلى نه هر هات وناشکهر اکرنا خيري يا
ب فايدهتر بت ، وه کى کو بيته تهشجيع بو مالداران کو نهو ژى
خيران بدهن ، هنگى يا باشتر نهوه خير يا ناشکهره بت .

ئيمامى نهوهوى دبيژت : « زانا دبيژن : دانا خيري
ب رهنگه کى قهشارتى بو وان خيرانه يين سوننهت ؛ دا پتر
ئىخلاص تيدا بت ، بهلى خير نه هر يا واجب بت وه کى زه کاتى
ناشکهر اکرنا وى چيتره » .

(۷)

ئەوزەلامى دەمى يى ب تنى
خودى ل بىرا خو بينت
ئىجا بکەتە گرى

مرۆڧى ھەفتى يى پىغەمبەرى - سلاڧ لى بن - بەھسى وى د
ھەدىسا خو دا كرى كو خودى وى ددەتە بەر سيبهرا خو ئەو يى
ئە بەر خودى ل بىرا خو ئىنا وئەو يى ب تنى ترسا خودى ئىكا
ھند ژ وى چى دكەت كو ئەو بکەتە رى ، ويا زانايە كو ئەفە
ئەو مرۆڧە يى دو باشىيان ل نك خو كۆم دكەت : كرنا زكرى
خودى ، وترسا ژ خودى يا ھند كو وى بگرىنت ، وتشتى خپرى
ل فان ھەردو باشىيىن وى زىدە دكەت ئىخلاصا وى يا مەزنە
ئەوا وى ژ رىمەتى يى ددەتە پاش وئىكا ھند ژ وى چى دكەت
كو ئەو دوپر ژ مرۆڧان فان ھەردو باشىيان بکەت .

زكرىن خودى :

ئەو رحە يا زىندىبوونى ددەتە دلى ، وئەو قويتە يى سىان پى
دژىت ، وئەو سەرەكانىيا زەلالە يا خودان دل ژى دنۆشن
وتىنكا دژوارا رىكا دوپر بى دشكىن ، وئەو بەھارە يا خيالان وان

ههردهم ل دۆر كۆم دبت ، وئهو چه كه يى لهشكهري ئبليسى
پاش دا دشكىنت ..

ته ديتىيه جاره كى مرؤفهك كهفتبته دهراڤه كى تهنگ ،
ل جهه كى ب ترس ونهخۆش ژيابت ، پاشى هند ديت بت ب سه
جهه كى هوين وخۆش هل بيت ، يى تهنا ورحهت ، خو ڤيرا
سهاند بت ولى روينشت بت وبينا خو ڤه دابت ؟ ئهها مهتهلا
زكري خودى بو مرؤڤى خودى ناس يا ب فى رهنگىيه .

زكر كرنا مرؤڤى بو خودى نيشانا ڤيانا مرؤڤىيه بو وى ؛
چونكى يا ئاشكهرايه كو مرؤڤى ئه هر ئيك ڤيا ههردهم دى
وى ل بيرا خو ئينت ، ودى ههز كهت بهحسى وى بكهت ،
ژ بهر ڤى چه ندى تهپر بونا ئه زمانى مرؤڤى ب زكري خودى
خۆشتڤيرين كاره ل نك خودى وه كى دوى ههديسى دا
هاتى يا (ئبن حبان) ڤه د سوھيژت ، دييژت : (موعادى
كورى جهه لى) دييژت : من پسار ژ پيغه مبهرى - سلاڤ لى
بن - كر : چ كار ل نك خودى خۆشتڤيره ژ هه ميان ؟ وى
سۆت : ﴿ أن تموت ولسانك رطب من ذكر الله - كو تو بمرى
وئه زمانى ته ب زكري خودى يى تهر بت ﴾ .

وچونكى مرؤڤه دهمى خودى ل بيرا خو دئينت ئه ڤى بيرئينانه
دى بته ئه ههرا هندى ئه و خو ژ بى ئه مرييا خودى بدهته پاش ،

خودی فهومان ل خودان باوهران کر کو ئه ل سپیده وئیقراران
 له لك زکری خودی بکهن ، دهمی سوتی : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا . وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا . ئه ی له لی
 ئه وین باوهری ب خودی ئینای ودویکهفتنا پیغهمبهری کری ،
 هوین ب دل وئهمانی خو له لك خودی ل بیرا خو بینن ، و ل
 ههمی دهمین خو هوین زکری وی بکهن ، ل سپیده وئیقراران ،
 وپشتی نقییژین فه ر ، و ل دهمی تنگافییان ، هندی ئه فچهندهیه
 عبادته کی دورسته ، بهری خودانی ددهته فیانا خودی ،
 وئهمانی وی ژ سونهان دپاریزت ، وهاریکارییا وی ل سهر
 خیری دکهت ﴿ [الأحزاب : ۴۱-۴۲] .

و د سوتنه کا خو یا دی دا خودایی مهزن ئاشکهرا دکهت کو
 وی خیره کا مهزن بو وان ژن ومیران ناماده کریه یین زکری
 خودی دکهن ، دهمی ئه مرکری : ﴿ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ
 وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ
 وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
 وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ
 وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً
 وَأَجْرًا عَظِيمًا . هندی ئه وهلام وژنکن یین خو ب دهست
 ئه مری خودی فه بهردای ، وین باوهری ب خودی پیغهمبهری

وی ئینای ، وین گوه‌داری‌یا خودی ک‌ری ، وین د گ‌گوت‌نین خو
دا دراست‌گ‌گ‌و ، وین صه‌بری ل سهر نه‌مری خودی ونه‌خوش‌دی‌یان
د‌کیش‌گ‌ن ، وین گ‌گ‌و د‌نگ‌گ‌رسن ، وین خیر گ‌گ‌هر ، وین
ر‌وژ‌ی‌گر ، وین نامویسا خو ژ ک‌ری‌تی‌یی د‌پار‌یت‌زن ، وین ب دل
ونه‌زمانی خودی ل بی‌گ‌را خ‌گ‌و د‌ین‌گ‌ن ، خ‌گ‌و د‌ی گ‌گ‌و ن‌گ‌ه ژ‌ی‌گ‌گ‌رن
و‌خیر‌ه‌کا م‌ه‌زن کو به‌ح‌ش‌ته ، ب‌و ف‌ان ناماده ک‌ری‌یه ﴿ [الأ‌ح‌زاب :
۳۵] .

و د نایه‌ته ک‌دی یا پی‌گ‌ر‌وژ دا خودایی م‌ه‌زن ئاش‌گ‌ه‌را د‌گ‌گ‌ت
گ‌گ‌و ز‌گ‌گ‌ری خ‌گ‌و د‌ی ئیف‌ل‌گ‌ه‌ح‌ی‌یی د‌ین‌گ‌ه‌ ری‌گ‌گا خ‌گ‌و د‌انی ، نای‌گ‌ت
د‌بی‌گ‌رت : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ
كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ ک‌ه‌ی گ‌ه‌ل‌گی ئه‌وین با‌و‌ری ب خودی ئینای
و‌د‌وی‌ک‌ه‌ف‌ت‌نا پی‌غ‌ه‌م‌به‌ری ک‌ری ، نه‌گ‌ه‌ر ه‌وین ه‌ات‌نه ر‌است‌ا ک‌گ‌گ‌و م‌ه‌ک‌ی
ژ وان ک‌اف‌رین خ‌گ‌و ب‌گ‌گ‌و ش‌گ‌ه‌ر‌ی ه‌ک‌ه‌وه ئام‌گ‌اده ک‌ری ، ه‌ک‌وین خ‌گ‌و
ر‌ا‌گ‌رن و ژ به‌ر وان ن‌ه‌ر‌ه‌فن ، و‌ه‌وین گ‌ه‌ل‌ه‌ک خودی ل بی‌گ‌را خ‌گ‌و
ب‌ین‌ن و‌د‌وع‌ا ژ‌ی ب‌ک‌ه‌ن کو ئه‌و ه‌ه‌وه ب س‌ه‌ر د‌وژ‌م‌نگ‌ی ب‌ی‌ح‌گ‌ت ؛ دا
به‌ل‌کی ه‌وین ب م‌ر‌اد ب‌ک‌ه‌فن ﴿ [الأ‌ن‌فال : ۴۵] .

ونه‌گ‌ه‌ر ه‌ه‌ر ع‌ی‌ب‌اده‌ته‌ک‌ی م‌ر‌و‌ف‌ ب‌و خودی د‌ک‌ه‌ت د‌ه‌می خ‌گ‌و ی‌گی
ت‌ای‌ب‌ه‌ت ه‌ه‌ب‌ت ، و‌ه‌ن‌ده‌ک ع‌وز‌ر ه‌ه‌ب‌ن ب‌و م‌ر‌و‌فی د‌ور‌ست ب‌ک‌ه‌ن گ‌گ‌و
ه‌ن‌ده‌ک ج‌ار‌ان وی ع‌ی‌ب‌اده‌تی نه‌ک‌ه‌ت ، ز‌ک‌ری خودی ن‌گ‌ه‌و ع‌ی‌ب‌اده‌ت‌گ‌ه

یئ چو ده مین تایبته بۆ نه بن ، به لکی هه می ده مان دئیتته کرن
 و مروقی چو عوزر نابن کو خو ژئی بده ته پاش ، نایه ته کا قورئانی
 سازی به کیئ ناراسته ی خودان باوهران دکهت و دبیزتی :
 ﴿ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا - هُوَ -
 ل هه می حالین خو خودی ل بيرا خو بینن ، وئه هر ترس نه ما
 هوین نفیژی ب تمامی بکهن ، و ته خسیری یئ تیدا نه کهن ،
 چونکی نهو ل هنده ک ده مین ده سنیشانکری د شریعه تی دا یا
 هاتی به واجب کرن ﴿ [النساء : ۱۰۳] .

ویبغه مبه ری - سلاف لی بن - ده له ک هه دیسین خو دا
 به حسی زکری خودی دکهت و بهایی وی مروقی ناشکه را دکهت
 یئ زکری خودی دکهت ، ژ وان هه دیسان :

(بوخاری و موسلم) ژ (نه بوو موسای) فه د هوهینن ،
 دبیزت : یبغه مبه ری - سلاف لی بن - سوت : ﴿ مثل البيت الذي
 يذكر الله فيه والبيت الذي لا يذكر الله فيه مثل الحي والميت -
 مه ته لا وی مالا به حسی خودی تیدا دئیتته کرن ووی مالا
 به حسی خودی تیدا نه ئیتته کرن وه کی مه ته لا مروقی زیندی ویی
 مری به ﴿ .

و د حه ديسه كا دى دا يا (بوخارى) ژ (نه بوو هورهيره)
فه د سوهيزت ، پيغه مبهه - سلاؤ لى بن - د بيؤت : خودى د بيؤت
: ﴿ انا مع عبدي حيشما ذكرني وتحركت بي شفثاه - نه ز يى د
هل به نى يى خو هندى نهو ز كرى من بكهت وليقنين وى ب
ز كرى من بلقلن ﴾ .

هه ره و هسا د حه ديسه كا دى يا قودسى دا ، نهوا (بوخارى
وموسلم) ژ (نه بوو هورهيره) فه د سوهيزن هاتيه : ﴿ انا عند
ظن عبدي بي ، وانا معه اذا ذكرني ، فان ذكرني في نفسه
ذكرته في نفسي ، وان ذكرني في مالا ذكرته في مالا خير منهم ،
وان تقرب الي شبرا تقرب اليه ذراعا ، وان تقرب الي ذراعا تقرب
اليه باعا ، وان اتاني يمشي اتيته هرولة - نه ز ل دويف وى
هزرينه يا به نى يى من ژ من دكهت ، ونه ز يى د هل وى
هندى نهو ز كرى من بكهت ، نه هر وى د هل خو به حسى من
كر نه زى د هل خو دى به حسى وى كهه ، ونه هر وى د ناؤ
هنده كان دا به حسى من كر نه ز دى د ناؤ هنده كيى ژ وان چيتر دا
به حسى وى كهه ، ونه هر نهو بهؤسته كى خو نيبيكى من بكهت
نه ز دى له زه كى خو نيبيكى وى كهه ، ونه هر نهو له زه كى خو
نيبيكى من بكهت نه ز دى قولاجه كى خو نيبيكى وى كهه ،

وئەگەر ئەو هیدی ب نك من فه بیت ئەز دى ب غار ب نكك وى
فه ئيم ﴿﴾ .

گوسيا ژ ترسيين خودى دا :

وهكى بوری د گهل مه ژ سالگوخه تين وى مروفي خكودى رۆژا
قيامه تي وى ددهته بهر سيبهرا خو ئه فهيه : ده مي ئەو زكري خودى
دكەت ترسا وى ژ خودى ئيكا هنگد ژ وى چكى دگگەت گگو نگه
بكه ته گرى ، له ويا د جهى خكو دا يگه پشتكى مگه ئيشگارەت دا يگه
زكري خودى چكه نده كى به حسكى گرى يكا ژ ترسا خكودى ژى دا
بكهين ؛ دا باش بو مه ئاشكەرا بيگت گگو نگه و رۆنگد كا ژ ترسيين
خودى دا ژ چافى دئيه خوارى هنگكى رادوه سگت حكەتا خكودانى
خو دبه ته به حه شتى .

» .. ژ سالگوخه تكيگن وان خكودان بكاوهرانگه يكيگن گگكو
خكودى ژى رازيگكووى وئەو ب به حه شتا خو رازى گگرين : هگەر
جاره كا ئايه تين خودى بو وان هاتنه خواندن ئەو سه رين خو ل بهر
مه زى يا خودى دچه مين و هند رۆنگدان ژ ترسيين وى دا دبگارين
حه تا به رسنگين خو نگه دگگەن .. د ئايه تگه كى دا خكودايى مگەزن
مه دحين وان به زى يين خو دكەت يين وى فه نكجكى د گهل گگرى
و دبكيگوت : ﴿ إِذَا تَلَىٰ عَلَيْهِمُ آيَاتُ الرَّحْمَٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴾
[مريم : ٥٨] .

ول جهه كى دى دبكيگوت : ﴿ إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا
يُنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلأَذْقَانِ سُجَّدًا وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ

وَعَدُّ رَبَّنَا كَمَفْعُولًا وَيَخْرُونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿ [الإسراء : ١٠٧-١٠٩] .

ئەوین خودی زانین دایى گاڤا ئایه تین قورئانی بو دئینه خواندن نەشیئە چاقین خو ، رۆنگدکان دبارینن وسهرى خو ب ترس فه بکو خگودى دچگه مینن ، (ئەبولنگه عالیى تگه می) دبیگزت : « هه چگی زانایى زانینا وی نه گرینت ئەوی چو زانین نه بووه » .

ئەوی ئەفرۆ ژ ترسین خگودى دا بگریگت ، سگوبگا هگی دەمگى تگه ژ فگه برى رادبت وخه لك ل دۆرین وی دگرین ئەو دى یگی ب كه نی بت ، و ئەوی ئەفرۆ دكه تگت وخگودى ژ بیگتر دگهت ، سوهایى دەمی ئەو ژ فگه برى رادبگت دى گریگت .. ﴿ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴾ ئەفکه د دنیاگی دا ، تگه ویگن تاوانبار گاڤا خودان باوه رددیتن ، بو خو پی دکره كه نی ﴿ فاليوم الذين آمنوا من الكفار يضحكون ﴾ فینجا ئەفرۆ ، ل رۆژا قیامه تی ، ئەوین د دنیاگی دا باوه ری ئینای ب وان ئەوین ککافگتر بگوویگن دگه تگه گه تگی .. تگیک ب ئیکى یه ، وشه رت فیرى یگه !

« سگگه ره ری هگه مگگگی مرؤفین خودی ، پیغه مبه ری خگودى گ سگلاف لگگی بگن گ صگه حابه ییه کی وی دبیگزت : « رۆژه گگی تگه ز هاتگمه نك وی نفیژ دکر ، وهندی هند وی دکره گری دهنگه کی وه سا ژ سنگی وی دهات دا بیژی دهنگی مهنجکه لا ئافى یگه دهنگی ددانگه سگه ر تگاری » . وده یگگگا مگگوسلمانان عائیشگا گ تگه وا

نيزيگي نكهه سكالان د گنگهل پيغهمبگهري د مكالاي وي دا زيگاي گ
دبگيگنگزت : « من نهديت پيغهمبهرى گ سلاڤ لگي بن گ روزه كا ب
تنئ وهسا كرىيه كهني كو دهڤئ وي بهش بيگت حكه تا مگروڤ نيفكا
دهڤئ وي بيست » .

ونگه بگوو به كر گ زه لامي ئيكي پشتي پيغهمبهرى د ناڤ نومته ئي دا
گ هند مروڤه كي دل نازك بگگنوو گاڤال سهر مينبگهرا پيغهمبگهري گ
سلاڤ لگي بن گ رادوهستيا هند دكره گري گنگگه سگنگگي ناگكه ژ
دهنگي وي نه دما .. جاره كي چوو دا نفيژا باراني ل بگهرا خكه لكى
بكهت ، تراره كي شهربه تا هنگفيني بو وي ئينگا ، سگي جگاران وي
ترار بره بهر دهڤئ خو به لگي ژ بگهري گريگي نكهو نه شگيا شكه ربه تي
ڤهخوت ، وهندي وي كره گري گري يا هه ڤالين وي زي هكات ،
پشتي هنگي وان پگسگيگارا وي گگر : نكهو ته خير بوو ؟ وي گوت
: جاره كي نهز وپيغهمبهر گ سلاڤ لگي بگن گ ب تنگي د گهل ئيكك
بووين ، ئينا پيغهمبهرى گ سلاڤ لگي بن گ د گهل خو گوت : هكه ره
ژ من دويگر بگگه ڤكه ، ئينا من گوتئ : ئه پيغهمبهرى خودئ ئه
تو د گهل كي دئاخفتي ؟ وي گوت : ئه ڤه دنيا بوو هاته بهر چاڤين
من وگوته من : نه گهر تو ژ من خلاص ببئ زي پشتي ته ژ مگن
خلاص نابن .

وعومهرى گهلهك جگاران د نفيژا عه بشكا ويگا سگپيدئ زي دا
سووره تا (يووسف) دخواند وهند دكره گري هه تا روندكين وي
سنگي وي تهر دكرن .

وعوشان گاڤا دچوو سهر قهبره کی هند دکره گری حهتا ربهین
وی تهر دبوون .

وعکه لگی سگه رها نگی یه کا دریکو د گگهل رپو نگد کان هکه بوو ..
جاره کی پشتی نغیژا سپیدی ل بگهرا مگوسکا گمگانان گگری ژ جهگی
خو رانه بوو وحهتا رپو ژهه لاتی گری ، پاشی رابگور و گگوت : نگهز
نابینم ننگه فکگگرو کس دکته گری ، من صه حابی بین پیغه مبهری
گ سلا ف لگی بن گ دیتبوون ب شهفی هم مییی وان نغیژا دکرن و وان
هند دکره گری حهتا ربهین وان تهر دبوون ، به لگی خه لک نگه فرو
دغافلن . وپشتی هنگی نهو نه هاته دیگتن وی کری یگه گگه نی حگه تا
هاتی یه شه هید کرن .

پشتی شه هید بووی ، رپو ژه گگی هه فالگی وی (ضراری گگوری
ضه مورهی) ل دیوانا مو عاویه یی نامکاده بوو ، مو عاویگهی گگوتی :
بو من بیژه کانئ عه لگی یی چاوا بوو ؟ وی گگوت : نگهی (امگیر
المؤمنین) نه گهر تو من عه فی کهی ، وی گوت : نه ، نهز ته عه فی
ناکهم . ضراری گوت : باشه .. نهز ب خودی کهمه نگه وی دو یگر
به ری خو ددا ، هیزه کا دژوار وی هه بوو ، گوتنا وی یگا ره هگوان
بوو ، وی حگو کم ب دادی یگی دگگر ، زانگین ژئی دزا ، ژ دنیا گیی
وخوشی سیا وی دره فی ، صه برا وی ب شه فی دهگات وتاری یگا وی
دهات ، ب خودی نهو مرؤ فک بوو گه لک دگگره گگری و گه لکه ک
هگزرین خگو دگگرن ، ده سگتین خگو وهر دگیگرن و د گگهل خگو
دناخت ، حهز ژ جلکین کورت وخوارنا ساده دگگر ، گاڤا نگه م

دهاتینه نك وی ئەو وه کی هەر ئێك ژ مه بوو ، دەمی مه پسیارهك
ژی دكر وی بهرسقا مه ددا ، هەر چهنده وی ئەم نیزیکی خو
دكرین ژی وئەو یی نیزیکی مه بوو بهلی هندی یی ب ههیهت
بوو زوی ب زوی ئەم د هه نه دئاخفتین ، مرۆفین دیندار
د چافین وی دا دمەزن بوون ، ووی ههز ژ فهقیران دكر ،
خودی شاهده جاره کی من ئەو دیت دەمی شەقی پەردی خو یی
تاری بهردای وستیر ئاقابووین ئەو چوو د محرابا خو دا ووی
رپهین خو رتن ووه کی وی مرۆفی ماری پیقه‌دای ئەو دنالی ،
ووه کی وی مرۆفی خه‌مه‌كا ران هه‌ی ئەو د س‌ری ، ده‌نگی
وی هیشتا یی د هوی من دا دەمی دۆت : یا ره‌بی یا ره‌بی !
پاشی دا بیژته دنیا یی : ئەری ته خو بو من خه‌ملاندی یه ، تو
ل هیشی یا منی ؟ وئفه ژ کیفه دئیت ! بو خو هه‌ره ئیکی دی ،
ب سی ته‌لاقان من تو یا بهردای ، تو یا عه‌مر كورت وه‌ه‌قال
هینلی ، تو یا بی خیری ، ئاخ ئاخ بو کیمی‌یا زادی ودویراتی‌یا
قویناغی ونه‌خووشی‌یا رپکی ! آفا مو‌عاویه‌ی ئەفۆتنه سو‌ه‌لی
بووین رۆندکین وی هند بارین هه‌تا رپهین وی ته‌ر بووین ،
ب ده‌ره‌چکی خو چافین خو پا‌ق‌و‌ک‌رن وۆت : ئەری ب خودی
بابی هه‌سه‌نی یی وه‌سا بوو ، ئەی ضرار خه‌ما ته‌ل سه‌ر وی یا
چاوايه ؟ ضراری وۆت : وه‌کی خه‌ما وی ژنکی‌یه یا ئیکانی وی
د کۆشی دا هاتی‌یه سه‌ر ژبک‌رن فینجا چو جاران خه‌ما وی رانه‌بت
ورۆندکین وی ه‌شک نه‌بن .

و (ربعی کورپ خراشی) ئیک ژ وان تابعی یانسه یین (بوخاری و موسلمی) حه ديس ژئ فه وهاستين ، د عه مری خو هه مییی دا وی دره وه کا ب تنی ژئ نه کر بوو ، وی چو جار ان نه دکره که نی ، روزه کی هنده کان وتی : بوچی تو ناکه یه که نی ؟ وی وت : من سویندا خواری هه تا ئەز نهزام کانی دی چمه به حه شتی یان جهه نه می ئەز ناکه مه که نی .. هه قالین وی دبیزن : ساقا رجا وی هاتی یه هلکیشان و هه تا مه فه شارتی ژئ سه رو چاقین وی ب که نی بوون .

(ثابتی به نانی) نه وی نه نه سی کورپ مالکی د وتی : چاقین ته وه کی چاقین پیغه مبه رینه ، هند دکره ری هه تا چاقین وی کول بووین ، رابوون هه کیمه ک بوئینا ، هه کیمی وتی : چاقین ته دی چی بن به لی ب وی شه رتی تو نه که یه ری ، ثابتی وتی : چ خیر د وی چاقی هه یه یی نه که ته ری ؟

به لی .. دیتنا مروقین خودی بو مه سه لی د فی وتی دا کوم دبت : چ خیر د وی چاقی هه یه یی ژ ترسین خودی دا نه که ته ری ؟

(سه لاهه ددینی نه ییووی) روزه کی د نا فه قالین خو دا یی روینشتی بوو ، ئیک ژ وان تشته کی ب که نی وت ، هه می یان کره که نی ، سه لاهه ددین تی نه بت ، هنده کان وتی : بوچی تو

ناکاهیه که نی؟ وی گۆت : نهز ژ خودی شهرم دکهم بکه مه گکه نی
وقودس د دهستین کافران دا بت !» (۱) .

ول دویماهی بی دی بیژین : پیغمبر گ سلاؤ لگی بن گ به حسی
وی مروفی دکهت بی ژ ترسین خودی دا دکه ته گری و دینکۆت :
﴿ لا یلج النار رجل بکی من خشية الله حتی يعود اللبن فی الضرع گ
نهو زه لامی ژ ترسین خکودی دا بکه نگه گگری ناچکته نگا گری حکه تا
شیکر دزقۆته د گوهانی دا ﴾ (۲) .

(۱) نهفه هنده که ژ نافر (مروفین خودی و گری یگا ژ ترسین خکودی دا) ژ

په رنگۆ کا مه (د گهل مروفین خودی) .

(۲) نهجه د ونگرمذی ونه سکائی و حکاکم فگی حه دیسگی ژ نگه بوو هگوره پرهی

فه د گوهین .

نافه رۆك

بهر پهرو	بابهت
۷	ل بهر سيبهرا خودی
۲۳	(۱) ئيمامي عادل
۳۶	(۲) نهو گهنجی د عيبادهتی دا پهروه رده بووی
۴۹	(۳) نهو زهلامی دلی وی ب مزگهفتی فه گریډای
	(۴) نهو هاردو زهلامین ل سهر فیانا خودی
۶۲	گهشتینه ئېك
	(۵) نهو زهلامی ژنکه کا خودان مه نصب وجوانی
	داخوازا خرابی بی ژمی بکته نهو بیژت : نهز
۷۵	ژ خودی دترسم
	(۶) نهو زهلامی خیری ب دهستی راستی بدهت بیی
۸۸	دهستی چه بی بی بجه سییت
	(۷) نهو زهلامی دهمی بی ب تنی خودی ل بیرا
۱۰۱	خو بینت فیجا بکته ته گری